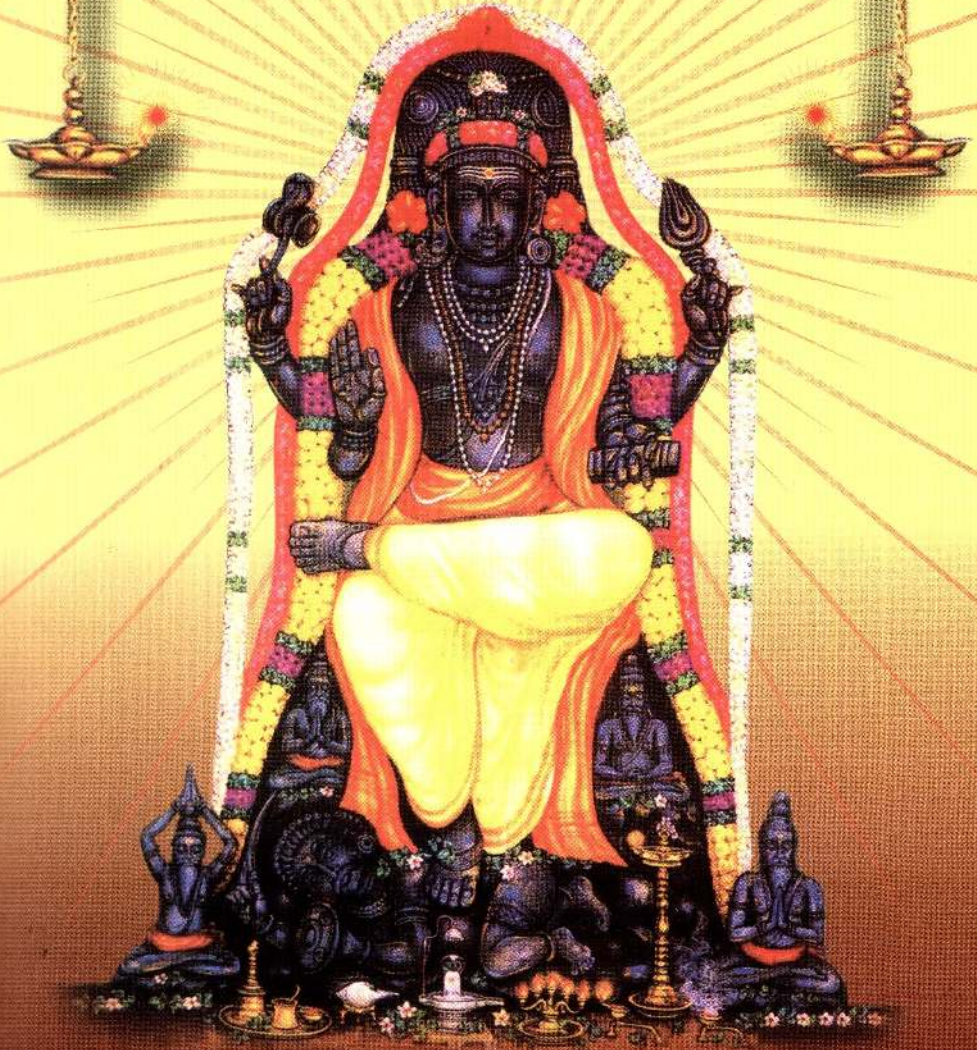

உபநிடதக் குறிப்பு

ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீட அறக்கட்டளை

ஆத்மீக அன்பர்களது அந்தரங்கப் பிரார்த்தனை

- (1) சித்த சலனஞ், சிதையாத் துயரம் என அறிந்து, ஏகாந்த தரிசனமுற்றுச் சுவானுபூதி உற அருள் புரிவீராக!
- (2) ஓயாச் சிந்தை, ஓயாத் துயர்தான் ஒழியத், தன்னந் தனியாய் ஒளிரும், பரஞானந் தானாகி நிலைக்க, அருள் புரிவீராக!
- (3) அனைத்தை அறியும், ஆன்மாவை அறிந்து, தாக்கற்ற, துரிய நிலை தானாய் விளங்க, அருள் புரிவீராக!.
- (4) முன்னிலை சாராது, மூதறிவைத் தான் உணர்ந்து, பின்னம் இலாப் பேரின்பந் தான் விளைய அருள் புரிவீராக!
- (5) அகத்தில் புறத்தில், அருள் ஒளியைக் கண்டு, சுக வெளி தானாய், எங்கும் நீக்கமற நிற்க, அருள் புரிவீராக!
- (6) தன்னை அறிந்து, தனி வெளியந் தானாகித், தன் செயல் அற்றுப், போக்கு வரவு அற்ற பூரணம், பொருந்த, அருள் புரிவீராக!
- (7) அகண்ட வெளியில், அமைதி அடைந்து, முத்திக்கு, இதுவே மூலம் என அறிந்து, சுக மயக்கம் மாற்றுஞ், சுத்த நிர் விகற்ப சுக நிலை பெற்றாய் அருள் புரிவீராக!
- (8) இமையாத நாட்டத்து இருந்து உணர்வாருக்கு, அமையும், ஆனந்தமாம்!
- (9) எங்கும் இருப்பது இறை அருள் பூரணம்
அங்கு தங்கிட ஆனது மங்களம்
பொங்கி விளைந்தது பூரண மங்களம்
எங்கும் தங்குக எய்து மங்களமே!

- ஸ்ரீமத் அருணாசலம் சுவாமிகள்

ஓம்
தத் சத்

உபநிடதக் குறிப்பு

தொகுப்பு
ஸ்ரீ மத் அருணாசலம் சுவாமிகள்

ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீட அறக்கட்டளை
மறுபதிப்பு - 2018

தொடர்புக்கு:

Dr. க. கிருஷ்ணானந்தசிவம் M.V.Sc.

Apt #: 501, Land Mark Court,

33, Rudra Mawatha,

Colombo-06, Sri Lanka.

Tel: 0094 11 2081273/74, Fax: 0094 11 2081106

E-mail: drksivam@yahoo.co.in

திரு. க. மகாதேவசிவம்

சிவன் மாளிகை

இல. 28, மாரி அம்மன் ஒழுங்கை,

திருநெல்வேலி தெற்கு, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

Tel: 0094 21 2226781, 0094 21 2222996

அச்சு

குமரன் அச்சகம்.

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Tel. - 011 2364550, E-mail: kumbhik@gmail.com

சமர்ப்பணம்

ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீடக தாபகர்
 ஸ்ரீ மத் மகாதேவ சுவாமிகளின் மாணக்கரும்
 ஆத்மாத்ம அந்தரங்க வழித் தாபகர்
 கொழும்பு ஆண்டவர், ஸ்ரீ தாளையன் சுவாமிகளின் சீடரும்
 சுத்த அத்வைத, பிரம்ம சொருபருமாகிய
ஸ்ரீமத் அருணாசல சுவாமிகள்

* * * * *

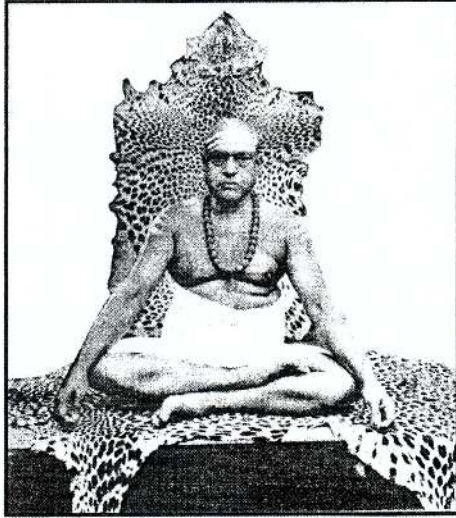
அழுந்தொறும் அணைக்கும் அன்னை
 அறிவிலாது ஆடி ஓடி
 விழுந்தொறும், எடுக்கும் அப்பன்,
 விளையாடும் போது, தோழன்,
 தொழுந் தொறும், காக்கும் தெய்வம்,
 சொந்தமாய், எடுப்போர்க்கு எல்லாம்,
 குழந்தையாய், இப்படி உலாவும், என்
 சற்குருநாதன், வாழி, வாழி.

ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீடாதிபதி

(1942 - 1968)

நித்த முத்த, அகண்டாகார, அத்வைத,

புநீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்

“தாங்காமல், வையகத்தை அழிக்கும் வேந்தர்,
தரணியில் பலர் உள்ளார், தருக்கி வீழ்வார்,
ஓங்காமல், அஞ்சாமல், இடர் செய்யாமல்,
என்றும் அருள் ஞானியரே, எமக்கு வேந்தர்”

- பாரதி

நூல்முகம்

ஞான சாதகர்களை வழிப்படுத்துவதற்காக, தொகுக்கப்பட்ட, அற்புத நூல். இத்தகைய பொக்கிஷங்கள், அருகி, மறைந்து வருகிறன. ஆழமான அறிவுடையோர்களும், குறிக்கோள் களும், இன்றிய நிலை இன்று உள்ளது. ஆயினும், அறிவுத் தேடல் உடைய முழுக்ஷுக்களின் தேவை கருதி மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

இன்றைய, யாழ்ப்பாண ஆன்மீக வரலாறு, **ஸ்ரீமத் கடையிற் சுவாமிகள்**, ஆதிசுருவின், வாழ்க்கையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. இவர் இந்தியாவின் பங்களுர் உயர் நீதிமன்றத்தில், நீதிபதியாகப் பணியாற்றி பின்னர், மன மாற்றங்கள் பெற்று, ஆன்மீக வாழ்வைத் தழுவி, இலங்கை, மண்டைத் தீவில் குடியேறியவர். ஆதி கடைநாதன் எனப்படும், கடையிற் சுவாமிகள், தனது இறுதிக் காலத்தில் மண்டைதீவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து, யாழ்ப்பாணம் நீராவிடிப் பகுதியில் தங்கியிருந்துள்ளார். வாலாம்பிகை வைத்தியநாதர் சிவாலயம் எழுப்பப்படுவதற்கு, இச் சுவாமிகளின் பெருமுயற்சிகள் உதவியாக அமைந்தன. வைத்திய நாதராய் சிவபெருமான் அருள்பாலிக்கின்ற இச் சிவாலயம் அமைந்திட, 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே, முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவருடைய முக்கிய சீடர்களாக, செல்லப்பா சுவாமிகள், குழந்தைவேல்

சுவாமிகள், சின்னச் சுவாமிகள், சாஜன் சுவாமிகள் ஆகியோர் இருந்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாண ஆன்மீக கங்கையின் ஊற்றுவாய், தோற்று வாய் இவரோடு ஆரம்பித்து, ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீடமாய் பர்ணமித்தது. ஞானிகளுக்கும், ஞான சாதகர்களுக்கும் ஆதார பீடமாய் அமைந்து, யாழ்ப்பாணப் பரிணாமத்திற்கு ஊற்றாக இலங்கியது. **கற்றோர்களையும், ஞானியர்களையும், சான்றோர்களையும் போற்றாத சமுதாயம் உய்தி பெற்றதாக வரலாறு இல்லை.** எதிர்காலம், வழிமுறை, அடிப்படை சிந்தனை, அறிவுடைய நிலை மாற்றம் அடைய, பேரருள் ஞானியர்களையும், நல்லைக் கந்தப்பெருமானையும் போற்றுவோம். மாயை அகல, இருள் அகல, ஆணவச் செருக்கை அழிக்கும் பிரம்ம சொரூபன், ஆறுமுகப் பெருமான், அசுர குலம் அழிக்கும் வள்ளல், எம்மை விடுவித்து, தருமத்தை நிலை நாட்டப் பிரார்த்திப்போம்.

“சுவலயத்தின் விழி அனையாம் யாழ்ப்பாணத்தான்” என்று மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி, எதிர்வு கூறிய நிலை, உருவாக நல்ல, தூய ஆன்மீக உள்ளங்கள், இடைவிடாது, பிரார்த்தனை, தியானம் பண்ணுவது, காலத்தின் கட்டாயக் கடமை.

Dr. க. கிருஷ்ணானந்தசிவம்

ஸ்ரீ சிவகுருநாத குருபீட அறக்கட்டளை

27.10.2017

விஸ்வநாதம்

விஸ்வநாதம், விபும் பூரணம் -நமாமி

- விஸ்

பக்த அனுக்கிரக, பரம கிருபா நிதே
துக்க விநாசக, மங்கள தாரண

- விஸ்

கைலாச நாதம், நீலகண்டம்
கேதார நிவாசம், பசுபதிம்
மீனாக்ஷி பிரியம், சுந்தரேசம்,
உமாபதிம், மகாதேவம் சிவம்

- விஸ்

ஆதி குரும், லோக குரும், தக்ஷணா மூர்த்திம்,
மாயா நிரோதம், ஞான சாகரம்
மோக்ஷ மூலம், சிஷ்ய அனுகூலம்
முக்தி சாதனம், ஏகம் நித்தியம்

- விஸ்

உத்தரகாசி

14.05.2002

அருணாசலத்தான்

கற்பகத் தாயே

கற்பகத் தாயே, கருணாகரியே
பொற் பதத் தாழ், சரணம் சரணமம்மா
- கற்பக

அருள் ஒழுகும், அகண்டம் சேர்க்கும்
நீயே நான் எனும், நயன தீட்சை, நல்கும் (சொரியும்)
- கற்பக

அஞ்சாதே, எனும் அபய கரமும்,
துஞ்சாதே, எனும் பாதச் சிலம்பும்,
கெஞ்சாதே, எனும் திண் தோளும்,
விஞ்சாதே, எனும் சாந்த மனமும், நல்கும்
- கற்பக

கலை நிறை நாவும் கறையறு வாழ்வும்,
குறைவில் கொடையும் நிறை நிலை மனமும்,
மறை புகல், தூய அருட் சிந்தையும்,
வல், சிறையறு, அகண்ட ஒளி வெளி தரு
- கற்பக

கழல் தனைக் கருதிக், கண்ணீர் சொரிந்து,
கர்ம யோகத் தீயில், சித்தம் நீறாக்கி,
அதுவுமற்று, இதுவுமற்று, சுட்டாமல் சுட்டி,
அத்துவித, சுபாவம் தரும்
- கற்பக

அருணாசலத்தான்

29.01.2003

திருவிடை மருதுறை அற்புத சித்தன்

திருவிடை மருது(உ)றை, அற்புத, சித்தா, ஈசா,

- திருவிடை

அகண்டானுபவ, அத்வைத சொருபா சிதம்பரா
அன்பே வடிவான, கருணாகரா

- திருவிடை

கட்டும், கூட்டும் தகர்த்து

சொல் இறந்த வெளிகாட்டும்,

தாயே, தந்தையே, சிவமே,

கரை காண, கருணா சாகரா, சங்கரா

ஒளி வெள்ளத் (இ)திருத்தும், மாயா தாண்டவா

- திருவிடை

தேவரும் மூவரும் உன் ஆழியின், திவலைகள்

அண்டமும், பிண்டமும், உன் துகழ்கள்

அகிலம் அனைத்தும், உன் அதிர்வு

ஆனந்த, அனுபவ, சுந்தர, நீலகண்ட

- திருவிடை

ஒன்றேயான, அறிவு சொருப, சங்கரா,

திருவிடை மருதுறை, மகா லிங்கேஸ்வரா,

கைவல்ய பிரதாயக, சிவோக மூலமே,
விவேக சூடாமணி, தாரக, விபோ,

- திருவிடை

பெரு வெளி திகழ், குஞ்சித பாத, குருவே
அகம் பிரம்மாஸ்மி, அனுபவ, ஒளி, உருவே
பிரம்ம ஞான, விஸ்வ ரூப, அருளே
தத்துவமசி, அருணாசல, திருவடி சித்தே

- திருவிடை

அருணாசலத்தான்

20.09.2010

சிவ சிவ சிவோகம்

சிவ சிவ, சிவ சிவ, சிவோகம்

சிவ சிவ, சிவ சிவ, சிவோகம் - சிவ சிவ

ஆனந்த தாண்டவ சிவோகம்

அகண்ட அனுபவ சிவோகம் - சிவ சிவ

மனம் அடக்க சிவோகம்

மனம் நசிக்க சிவோகம்

மயல் அறுக்க சிவோகம்

மூல மந்திரம் சிவோகம்- சிவ சிவ

பாவம் அறுப்பது சிவோகம்

பாவம் கெடுப்பது சிவோகம்

சித்த சுத்தி அனுபூதி சிவோகம்

சிவானந்தம் ஆவது சிவோகம் - சிவ சிவ

முத்தி தருவது சிவோகம்

மூலமதாவது சிவோகம்

புரை இல்லது சிவோகம்

பூரணமாக்குவது சிவோகம் - சிவ சிவ

மோன மூலம் சிவோகம்

மோன முடிவும் சிவோகம்

கௌரி சங்கர சிவோகம்

ஷிவங்கரி மனோகரம் சிவோகம் - சிவ சிவ

ஜெகதா நாத சிவோகம்
 ஜெகம் முழுமையும் சிவோகம்
 தேவ தேவ சிவோகம்
 பரமகம்சம் சிவோகம் - சிவ சிவ

தேவ தேவ மகா தேவ சிவோகம்
 தத்துவமசிப் பொருள் சிவோகம்
 பரப் பிரம்மம் சிவோகம்
 பரம சித் சொரூபம் சிவோகம் - சிவ சிவ

தினம் தினம் ஓதுக, சிவோகம்
 சிவோகம், சிவோகம், சிவோகம், - சிவ சிவ

Leeds - U.K
 25.01.2008

அருணாசலத்தான்

உ
சிவமயம்

சிவஞான தேசிகன் பிரார்த்தனை

விநாயகர் வணக்கம்

நேரிசை வெண்பா

ஓங்கார மாய் நின்று ஒளிரும் அருட் தேவே
தூங்காது தூங்குஞ் சுக நிலையைப் - பாங்காக
மன்ன அருள் செய்யுந் தேசிகனை வாழ்த்தியிட
இன்னருள் தாராய் இயைந்து.

குரு வணக்கம்

அழியா அவித்தை அழிந்தொழிய ஞான
விழியால் எரிக்கும் விமலன் - மொழி அதனை
நெஞ்சே நினைந்து உருக நீங்காக் குருபரன்றன்
கஞ்ச மலர்த் தாளே கதி.

தூய குருவருளே தோன்றாத் திருவருளில்
தோய வழிகாட்டுந் துன்பகல- நேயமுடன்
பாராது பார்த்துப் பழகியது தானாகில்
வாராது வன் பிறவி வாழ்வு.

பிரார்த்தனை

நேரிசை வெண்பா

சற்குருவாய்த் தோன்றுந் தனி முருகப் பெம்மானே
அற்ப குணம் ஏது இன்றி அன்பு உருவாய்- நிற்க என்
சித்தம் வைத் தாள்வாய் திரு நோக்கால் எந்நாளும்
எத்தடையும் இல்லாமல் இங்கு.

குறையெல்லாந் தீர்க்குங் குமரா முருகா
மறை அருளும் மாதேவன் மைந்தா- குறையகல
நேரே அருள்புரிவாய் நீங்கா நிலை நிற்கத்
தீரா மயக்கமது தீர்த்து.

எல்லாந் தரவல்ல எந்தை பிரான் நீ அலையோ
சொல்லுந் துயர் அகற்றிச் சோகம் இன்றி- எல்லையிலா
இன்ப நிலை தேக்கித் தெளிந்திருக்கச் சற் குருவே
மன்னி அருள் செய்வாய் மகிழ்ந்து.

எனை ஆண்ட தெய்வமே என்குறை தீர்க்க
உனையன்றி யாருண்டு உரையாய்- எனை அறிந்து
தானே தானாய் இருக்கத் தண்ணருளே வேண்டுவன் யான்
ஞானாகரனே நயந்து.

நோயால் வருந்தாமல் நொந்து சலிக்காமல்
மாயை மயக்காமல் மாற்றி அருள் - ஐயனே
சின்மயமாய்ச் சித்தந் தெளிந்து கனிந்திருக்க
நன்கருள் செய்வாய் நயந்து.

தங்கி அருள் தழைத்துத் தாரணியுந் தன் மயமாய்ப்
பொங்கி இன்பம் பூரணமாய் நிற்கும் நிலை- எங்கென்று
தேடாது தேடச் சிவஞான தேசிகனே
வாடாமல் வாழ வருள்.

சும்மா இருந்து சுகக் கடலில் மூழ்கி யான்
இம் மாநிலத்தில் இனிதிருக்கப் - பெம்மானே
ஒத்தித் துதிக்கத் தெரியா அடியேனைக்
காத்தருள் செய்வாய் கனிந்து.

மோனப் பெருவாழ்வே

அன்பிலா அடியேன் அருந்துயர் கடிது அகலத்
 திருவடியே தஞ்சமெனத் தான் கருதி வந்தடைந்தேன்
 அன்று முதல் இன்றுவரை ஆதரித்து ஆண்ட
 குருமணியே ஆனந்த அருள் முருகா அப்பனே
 என்று தான் தீராத அருட்டாகந் தீர்ந்து ஒழிந்து
 சிதையாத சிவானந்த பூரணம் வந்து அடுக்கும்
 முன்னின்று அடியரைக் காத்தருளும் முழு முதலே
 பிரியாத மூதுணர்வே மோனப் பெருவாழ்வே.

உள்ளிருந்து உணர்த்தும் அருள் இறையே உணர்வெளியே
 ஒதரிய உமையாள் எடுத்து அணைத்த பாக்கியமே
 தெள்ளத் தெளிந்த சிவனடியார் பற்றுந்
 திருவடியே திருவடியில் விளைந்த வெறுஞ் சுகமே
 எள்ளவும் உண்மை நிலை தெரியாத ஏழை மயல்
 தீர எந்நாள் உணர்த்தி அனைத் தாள்வாய் திருமுருகா
 உள்ளுடைந்து உருகும் மெய் அன்பர் தம் நோய் தீர
 வரு சஞ்சீவியே சிவஞானக் குன்றே.

காட்டு உன் திருவருளைக் கண்ணாரக் காணவுங்
 கலி தீர்ந்து கதி பெறக் கருணையில் தோயவுந்
 நாட்டஞ் சிதையாது நல்லருளில் மூழ்கவும்
 நானற்ற நன்னிலை தானாக விளங்கவும்
 வாட்டும் இருதய நோய்கள் வாராது ஒழியவும்
 வன் பிறவி வாசனைகள் வேரோடு மாயவுந்
 தேட்ட மொழிந்தி யான் தேடா திருக்கவுந்
 தேற்றி வைத் தருளுவாய் சிவஞான தேசிகா.

ஆசிரியப்பா

எல்லாம்	வல்ல	இறைவா	போற்றி
எல்லை ஒன்று	இல்லா	ஏகமே	போற்றி
சத்தா	இருக்குஞ்	சமமே	போற்றி
சித்தா	ஒளிருஞ்	சிவமே	போற்றி
என்னை	அணைக்கும்	எந்தாய்	போற்றி
என்துயர்	அகற்ற	எழுந்தருள்	போற்றி
குருவாய்	வந்த	குமரா	போற்றி
மருளிருள்	நீக்கும்	மாதவ	போற்றி
இதய நோய்	போக்கி	இன்புற்று	இருக்க
இதமாய்	விளக்கி	இன்னருள்	செய்வாய்
தூங்கா	உணர்வில்	தூங்காது	தூங்கவுந்
தேக்கா	இன்பந்	தேங்கி	நிறையவுந்
தாக்கு	வாசனை	தானாய்	ஒழியவுந்
தன்மயம்	இலங்கவுந்	தண்ணருள்	புரிவாய்
சின்மய	சுகபர	ஜெய ஜெய	போற்றி

திருவடியின் மகிமை

திருவடி யாவது திகழ்தகு பெரு வெளி
 திருவடி யாவது திருவருள் உறைவிடம்
 திருவடி யாவது சின்மயம் ஆக்குந்
 திருவடி மோனத் திறமருள் தருமே.

குறிப்பு: அகண்ட நிலையில் திருவடி என்பது வியாபகமாகவும், சுயம் பிரகாசமாகவும் விளங்கும். ஞானா காசம் (சிதாகாசம்) எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்வது கற்பனை கடந்த சுயஞ்சோதியே. சுயஞ்சோதியை எப்பொருளும் விளக்காது. தன்னிலே தானாய் விளங்கிக் கொண்டு சடமாகிய அன்னியத்தையும் விளக்குவது சுயஞ்சோதி, அந்தச் சுயஞ்

சோதி வியாபகத்து எல்லாம் வியாபகமாய், சத்தாய், சித்தாய், ஆனந்த மயமாய் விளங்குகின்றது. அதை அறிந்து, அதுவானவர்கள் பவக் கடலைக் கடக்கிறார்கள்.

திகடரு (திகழ்+தரு) பெருவெளி- பிரகாசிக்கின்ற ஞானாசாகாசம். திருவருள் - சுயம்பிரகாசம். சின்மயம் (சித்+மயம்) ஆக்கும் - (திருவடியைத் தியானஞ் செய்பவர்களை) ஞானமயமாக்கும். மயம் - தன்மை; அஃதாவது அலை, திவலை, குமிளி எல்லாம் நீர்மயம்; பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணமெல்லாம் பொன் மயம்; மண்ணாற் செய்யப்பட்ட பாத்திர மெல்லாம் மண்மயம். மோனத்திறமருள் தருமே - (திருவடியைத் தியானஞ் செய்யவர்களுக்கு) மோனநிலையை அடைதற்குரிய வல்லமையை உண்டாக்கி அருள் புரியும்.

**சற்குரு யோகசுவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய “எங்கள் குருநாதன்” என்னும்
திருப்பாடலின் சாராம்சம்**

1. தன்னை அறி தன்னை நாடி	வாய் என்றான் நில் என்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்
2. சங்கற்பம் தங்கி அருள்	ஓழியும் என்றான் தழைக்கும் என்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்
3. துரிய சுகந் அரிய நிலை	தோன்றும் என்றான் ஆனது என்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்
4. அதுவே அது நீயாய்	சின்மயம் என்றான் நில்லென்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்
5. அயல் எதுவும் மயல்மடிந்து	இல்லை என்றான் விட்டது என்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்
6. எல்லாந் எல்லை சற்றும்	தானாயது என்றான் இல்லை என்றான்	எங்கள் குரு எங்கள் குரு	நாதன் நாதன்

எங்கும் இருப்பது இறை அருள் பூரணம்
அங்கு தங்கிட ஆனது மங்களம்
பொங்கி விளைந்தது பூரண மங்களம்
எங்குந் தங்குக எய்து மங்களமே.

சிவஞான தேசிகன் பிரார்த்தனை

பூநீமத் அருணாசல சுவாமிகள்

விநாயக வணக்கம்

மெய் உடைய அடியார் மேல் விருப்புடையான்
 கருப்பூர விளக்குப் போல் என்
 பொய்யுடைய அருள் போதப் பொருளுடையான்
 அருளுடையான் பொறி ஐந்தாலும்
 மையுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையார்
 மதங்களைத் தாம் அதங்களாக்குங்
 கையுடைய முகம் உடையான் அகம் உடையான்
 கருத்தில் இருத்தல் செய்வாம்

என் பொய்யுடைய - என் பொய் உணர்ச்சியானது கெட.

மையுடைய மனத்தாலும் - காமாதிக் குற்றங்களுடைய மனத்தாலும்.

வேட்கை - ஆசை.

உபசாந்தம் - வேட்கை இன்மையால் உண்டாகும் சித்த சாந்தியாம்.

சுருதிகள் நான்கு: இயக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.

1. பிரக்ஞானம் பிரஹ்மம் - இருக்கு வேதத்திலுள்ள மகா வாக்கியம்
2. அகம் பிரஹ்மாஸ்மி - யசர் வேதத்திலுள்ள மகா வாக்கியம்
3. தத்துவமசி - சாம வேதத்திலுள்ள மகா வாக்கியம்
4. அயம் ஆத்மா பிரஹ்மம் - அதர்வண வேதத்திலுள்ள மகா வாக்கியம்

வோபநடாத - வோ ஸ்ரீ அந்தம் (வேதத்தின் முடிவு)

சொரூபானந்தம் - சொரூப ஸ்ரீ ஆனந்தம் (அறிவானந்தம்)

பராதீனர் - பிறர் வசமாக இருப்பவர்.

இதற்கு எதிர் மறை - சுதந்தரர்.

- சாட்சியம் - சாட்சிக்கு விஷயமான பிரபஞ்சம்.
 வைராக்கியம் - வர்த்தமானப் பிரதிபந்தத்தைக் கெடுக்கும்.
 உபரதி - பூதப் பிரதிபந்தத்தைக் கெடுக்கும்.
 ஞானம் - ஆகாமியப் பிரதிபந்தத்தைக் கெடுக்கும்.

திரிபுடி

திரிபுடி என்பதன் பொருள் - (தென்னங்காய் போல) மூன்று பக்கம் உடையது என்பதாம். அதாவது பரஸ்பரம் சம்பந்தம் உள்ள மூன்று பொருள்களாம். அவையாவன:

ஞாதுரு (காண்பான்)

ஞானம் (காட்சி)

ஞேயம் (காட்சிப் பொருள்)

சாட்சி சொரூபமாக விளங்கும் ஜீவன் தன்னை பிரஹ்ம சொரூபமாக மனோ விருத்தி வாயிலாக அறிதல் சத்த சொரூபத் திரிபுடியாம். இதில் சாட்சி சொரூபமாக விளங்கும் சீவன், ஞாதுருவாம், மனோ விருத்தி, ஞானமாம், பிரஹ்மம் ஞேயமாம்.

இம் மனோ விருத்தி அகண்டாகார விருத்தி என்றும் பிரஹ்மாகார விருத்தி என்றும், தாய் என்றும், சிவகரணம் என்றும் சொல்லப்படும்.

பாதிக்கப் படாதது - பொய்யென்று நிச்சயிக்கப் படாதது.

முக்காலத்திலும் பாதிக்கப் படாதது சத்தாம்.

அத் தன்மயது, சேதனமாம்

பிரதீதியாகின்றன - தோன்றுகின்றன.

ஆவரண விட்சேப சத்திகளுடன் கூடி அநாதி பாவ ரூபமாயிருப்பது காரண அஞ்ஞானம்.

அதீதம் - அடங்காதது. இதற்கு எதிர்மறை அந்தர்க்கதம் (அடங்கியது)

சாட்சி

அந்தக் கரணத்தை உபாதியாக உடைய சேதனம் - அல்லது அந்தக் கரணத்தை விருப்பு வெறுப்பற்று சமீபத்து இருந்து அழிவதாகிய சேதனம் - அல்லது அந்தக் கரணத்திலும் அதன் விருத்தியிலும் உள்ள சேதனம் மாத்திரம், சாட்சியாம் என்பதும், சாட்சியின் இலக்கணத்துள் ஒன்றாம்.

சாக்கிர அவஸ்தையில் தோன்றும் பிரபஞ்சத்திற்கு மனோவிருத்தியை முன்னிட்டுள்ள இந்திரிய விருத்தி வாயிலாக ஆன்மா சாட்சியா இருக்கிறது. சொப்பன அவஸ்தையில் தோன்றும் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு மனோவிருத்தி வாயிலாக ஆன்மா சாட்சியாய் இருக்கிறது. சுழுத்தி அவஸ்தையில் விளங்கும் ஆனந்தத்திற்கு அவித்தியா விருத்தி வாயிலாக ஆன்மா சாட்சியாய் இருக்கிறது.

நனவிற தசேந்திரிய நாட்டிங்கள் பார்ப்போம்.

கனவின் மனக் கூத்துங் காண்போம் - நினைவில்

சுழுத்தியிலே இல்லாத சூனியக் கூத் தாடி

விழுப் பொருளாய் நாம் இருப்போமே. - சொருபசாரம்.

விருத்தித் திரயம்

1. மனோ விருத்தி, 2. அகண்டாகார விருத்தி, 3. விவேக விருத்தி
 1. மனோ விருத்தியினால் விஷயத்தை மறைத்துள்ள, தூல அஞ்ஞானம் நீங்கும். நீங்கவே விஷயங்கள் தோன்றும்.
 2. அகண்டாகார விருத்தியினால், சாட்சியை மறைத்துள்ள, காரண அஞ்ஞானம் நீங்கும் - நீங்கவே சாட்சி சுயமாகப் பிரகாசிக்கும்.
 3. விவேக விருத்தியினால் ஈச சாட்சியாகிய ஆன்மாவும், ஈசுவர சாட்சியாகிய பிரஹ்மமும், ஏகமாக இருக்கும். ஐக்கியத்தை மறைத்துள்ள அகண்ட அஞ்ஞானம் (மாயை) நீங்கும். நீங்கவே ஐக்கிய பதம் நன்றாக விளங்கும்.

மூலப் பிரகிருதி, மாயை, அவித்தை என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகளாம்

1. சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்னும் மூக் குணமும் தம்முள் ஏற்றத் தாழ்வில்லாது ஒத்துள்ள போது மூலப் பிரகிருதி என்றும்,
2. சத்துவ குணம் மிக்குள்ள போது மாயை என்றும்,
3. இராசத குணம் மிக்குள்ள போது அவித்தை என்றும்
4. தாமத குணம் மிக்குள்ள போது தமோ குணப் பிரகிருதி என்றும் சொல்லப் படுகிறது என்க. இந்தத் தமோ குணப் பிரகிருதி ஆவரண விட்சேப சத்திகளை உடையதாம்.

மாயை ஆசிரயிக்கும் சேதனம் சாமானிய சேதனமாம்.

இச் சாமானிய சேதனம் மாயைக்கு விரோதமானது அன்றாம்: ஆனால், மாயைக்கு சாதகமாய் இருக்கின்றது சத்தாஸ் புரண (விளக்க)த்தைத் தருகின்றது.

மாயைக்கு விரோதியாய் இதனில் அந்தக் கரண விருத்தியில் இருக்கும் சேதனம் சேதன சகித விருத்தி

அநிருதம் - பொய்.

தற்பத சோதனையாவது - தத்துவமசி மகா வாக்கியத்தின் தத் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்தையும், இலட்சியார்த்தத்தையும் ஆராய்ந்து அறிதலாம்.

தற்பத வாச்சியார்த்தம் - ஈசுவரனாம்

தற்பத இலட்சியார்த்தம் - ஈசுவர சாட்சியாகிய சுத்தப் பிரஹ்மமாம்.

துவம்பத சோதனையாவது - துவம் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்தையும், இலட்சியார்த்தத்தையும் ஆராய்ந்து அறிதலாம்.

துவம்பத வாச்சியார்த்தம் - சீவனாம்

துவம்பத இலட்சியார்த்தம் - சீவசாட்சியாகிய - கூடஸ்தனாம் (ஆத்மாவாம்)

துவம்பத லட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனை அறிவதால், அவித்தை நீங்கும். தற்பத் லட்சியார்த்தமான ஈசுவர சாட்சியினை அறிவதால் மாயை நீங்கும். ஜீவப் பிரம ஐக்கியத்தை அறிவதால், ஆவரணம்

நீங்கும் - நீங்கின இடத்து சர்வம் மித்தை, சர்வம் பிரஹ்மம், சர்வம் நான் என்னும் பரிபூரண ஞானம் உண்டாவதாம்.

பிரஹ்ம சப்தாவஸ்தை

1. பிரஹ்மம் - மாயா ரகித சேதனம்
 2. ஈசன் - மாயா சகித சேதனம்
 3. ஜீவன் - அவித்தியா சகித சேதனம்
 4. பரமாதா - அந்தக் கரண சகித சேதனம்
 5. பிரமாணம் - இந்திரிய சகித சேதனம்
 6. பிரமேயம் - அப்பிரத்தியட்ச விஷய சகித சேதனம்
 7. பலம் - பிரத்தியட்ச விஷய சகித சேதனம்
- சேதனம் - அறிவு
 அப்பிரத்தியட்சம் - பரோட்சம்
 பிரத்தியட்சம் - அபரோட்சம்
 சகிதம் - கூடியது
 ரகிதம் - கூடாதது

அட்ட விதப் பிரமாணம்

1. பிரத்தியக்ஷம்
2. அனுமானம்
3. உவமானம்
4. ஆகமம்
5. அருத்தாபத்தி
6. அநுபலப்தி (அபாவம்)
7. சம்பவம்
8. ஐதிகம்

சிவ சப்தாவஸ்தை

1. அஞ்ஞானம், 2. ஆவரணம், 3. விட்சேபம், 4. பரோட்ச ஞானம்,
5. அபரோட்ச ஞானம், துக்க நிவிர்த்தி, 7. தடையற்ற ஆனந்தம்.

ஆவரணம் - அஞ்ஞானத்தின் காரியமாம்.

விட்சேபம் - ஆவரணத்தின் காரியமாம்.

அசத்துவாபாதக ஆவரணம் - பிரஹ்மம் பாதமாகவில்லை (விளங்கவில்லை) என்னும் வியவகாரத்துக்கு ஏதுவாம். - (நபாதி)

பரோட்ச ஞானம் - அசத்துவா பாதக ஆவரணத்தை நாசஞ் செய்கின்றது.

அபரோட்ச ஞானம் - அபாநா பாதக ஆவரணத்தை நாசஞ் செய்கின்றது.

துக்க நிவிர்த்தியும் தடையற்ற ஆனந்தமும் அபரோட்ச ஞானத்தின் பாலமாம்.

சுவகதபேதம் - ஒரு விருட்சத்திற்கு அதன் கிளை முதலியன வேறாயிருத்தல் போல்வதாம்.

சஜாதீய பேதம் - அது போன்ற விருட்சம் வேறாய் இருத்தல் போல்வதாம்.

விஜாதீய பேதம் - அவ் விருட்சத்தினும் விலட்சணமான, கல் முதலியன வேறாய் இருத்தல் போல்வதாம்.

பிரஹ்மம் அவயவம் அற்றிருத்தலின் சுவகத பேதமில்லாததாம்.

அது போன்ற பிரஹ்மம் ஒன்றில்லாமையின் சஜாதீய பேதமில்லாதாம்.

பிரஹ்மத்திற்கு விலட்சணமான மாயாப் பிரபஞ்சம் சத்தியமாக இல்லாமையின் விஜாதீய பேதமில்லாததாம்.

கயிற்றில் கற்பிதமாய் உள்ள பாம்பு, அதற்கு உண்மையில் வேறாக இல்லாமை போல, பிரமத்தில் கற்பிதமாய் உள்ள மாயாப் பிரபஞ்சம், அதற்கு உண்மையில் வேறாகவில்லையாம் என்பது இங்கு உணர்தற் பாற்றாம்.

அத்துவிதம் என்பதன் பொருள், இரண்டாவது இல்லாதது என்பதாம். “ஏக மே ஆத்விதீயம் பிரஹ்மம்” என்னும் வேத வாக்கியம் “ஏகம்” என்னும் பதத்தால் சுவகத பேதமும், “ஏவ” என்னும் பதத்தால் சஜாதீய பேதமும், “அத்விதீயம்” என்னும் பதத்தால் விஜாதீய பேதமும் பிரமத்திற்கு இல்லை என்பதை விளக்குவதாம் என்பது, இங்கு உணர்தல் வேண்டும்.

துவம் பதார்த்த விசாரத்தால், ஆத்ம ஞானம் உண்டாயினும், மாயாப் பிரபஞ்சம் சத்தியம் என்னும் புத்தி நீங்குவது இன்றாம். அச்சத்திய புத்தி நீங்குவதன் பொருட்டுத் தத் பதார்த்த விசாரமும் செய்தல் வேண்டும். இவ் விசாரத்தை முறையாகச் செய்த இடத்து, மாயாய் பிரபஞ்சம், மித்தை ஒழிவதாம். அந்த மித்தை யாண்டு ஒழியவே, ஜீவப் பிரஹ் ஐக்கிய ஞானம் உண்டாய போது, ஆத்மா பிரஹ்ம சொரூப மாகவே இருத்தல் பிறழாது விளங்குவதாம். இவ் விளக்கம் மாறாது, அறிவானந்த வடிவமாக இருத்தலே பிரஹ்ம அனுபவமாம். சுகள வடிவம் - அவயவம் உள்ள வடிவம்.

அஷ்ட மூர்த்தி - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், உயிர்.

தியாதா - தியானிக்கிறவன்

தியேயம் - தியான விஷயம்.

சப்தப் பரிசாதி வடிவமாய் இருக்கிற பிரபஞ்சம் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாம்.

இந்திரியங்கள் அந்தக் கரணத்துக்கு விஷயமாம்.

அந்தக் கரணம் சீவனுக்கு விஷயமாம்.

சீவன், சீவ சாட்சியாகிய கூடஸ்தனுக்கு விஷயமாம்.

சீவ சாட்சியாகிய கூடஸ்தன், நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக ஞானத்தால் தேகத் திரய விலட்சணமாய் அவஸ்தாத் திரய சாட்சியாய்ச்,

சச்சிதானந்த வடிவமாய் இருக்கிறது என்று அறியப்படுவதாய் இருத்தலின், அது விவேக ஞானத்துக்கு விஷயமாம்.

விவேக ஞானம் என்னும் அந்தக் கரண விருத்தி தன்னில், ஆரூடமான (ஏறிய) அகண்ட சைதன்னியம் என்னும் பிரஹ்மப் பிரகாசத்தால் விளங்குவதாய் இருத்தலின், அது பரிபூரண பரப் பிரஹ்மத்திற்கு விஷயமாம்.

அந்தப் பரிபூரண பரப் பிரஹ்மம் குணம், தொழில், சாதி முதலியவற்றுள் எதுவும் இன்றி ஆத்ம சொரூபமாய் இருத்தலின், அஃது இந்நிரிய முதலியவற்றுள் எதற்கும் விஷயம் அன்றாம். சாட்சியம் எனல், கடாகாயம் போல்வதின் கூடஸ்தன் எனவும், விவேக ஞானம் எனல், மகா ஆயம் போல்வதின் பிரஹ்மம் எனவும், பிரஹ்ம பூரணம் எனல், ஏகாகாயம் போல்வதில், திரஞானம் எனவும் கோடற்கு இயைந்தன என்க.

பரிபூரண பரப் பிரஹ்மம், திரஞானம் எனல் அபரிச் சின்னமாதலினாலும், நீக்கமற நின்றலினாலும், மேல் கீழ் ஒப்பின்மையாலும், ஒன்றின் விடயமாகாது.

திரிபதார்த்தமாகவும், மூப் பாலாகவும், அப்பாலுக்கு அப்பாலாகவும் விடாது, நிற்பது, ஓர் தெரிவாதலினாலும், என்னை, யானறியேன். அறிவேன் எனலும், அதுவாதலினாலும் அநவத்தா தோஷம் எங்ஙனம் எய்தப் பெறும்.

தாதாத்மியத் திரயம்

1. பிரமஜ ததாத்மியம் 2. சகஜ ததாத்மியம் 3. கன்மஜ ததாத்மியம் (தாதாத்மியம் - ஒருமைப் பாடு)

1. பிரமஜ ததாமியம் - அகங்காரத்திற்குச் சாட்சியோடுள்ள தரதாத்மியம் - நான் கர்த்தா, நான் போக்தா, இது பிராந்தியால் உண்டாவது.

2. சகஜ தாதாத்மியம் - அகங்காரத்திற்குச் சிதாபாசனோடு உள்ள தாதாத்மியம் - அகங்காரம் சித்துப் போல் தோன்றுகிறது. நான் அறிவேன்.
3. கன்மஜ தாதாத்மியம் - அகங்காரத்திற்கு ஸ்தூல தேகத்தோடு உள்ள தாதாத்மியம் (தேகமே நான்) கன்மத்தை முன்னிட்டு உண்டாவது. கன்மஜ தாதாத்மியத்தால் ஸ்தூல தேகமும் சேதனதம் போலத் தோன்றுகின்றது.

பஞ்ச கோசம்

1. பிதா மாதாக்களின் சுக்கில சோணிதத்தால் ஆகிய ஸ்தூல சரீரமே, அன்னமய கோசமாம். நான் பருத்தேன், நான் இளைத்தேன் என்பது, அன்னமய கோச தாதாத்மியம்.
 2. சூட்சும சரீரத்தில் பிராண வாயுவும் கர்மேந்திரியமும் கூடிப், பிராணமய கோசமாம் - எனக்குப் பசி எடுக்கிறது, எனக்குத் தாகம் எடுக்கிறது என்பது, பிராண மய கோச தாதாத்மியம்.
 3. மனமும் ஞானேந்திரியமும் கூடி மனோ மயகோசம் - நான் சங்கற்பித்தேன், நான் விகற்பித்தேன் என்பது, மனோமய கோச தாதாத்மியமாம்.
 4. பிரத்தியகாத்ம சைதன்னியச் சாயையுடனே, லோகாந்தகுந்தம் போலிருக்கும் புத்தியும் ஞானேந்திரியமும் கூடி விஞ்ஞானமய கோசமாம். நான் கர்த்தா, நான் போக்தா என்பது விஞ்ஞானமய கோச தாதாத்மியமாம்.
 5. காரண தேக ரூபமான அவித்தையும், சாக்கிரத்தில் வனிதாதி விஷயங்களைக் காண்டல் - அடைதல் - அனுபவித்தல் என்பவற்றால் கிரமமாய் உண்டாகும் பிரியம் - மோதம் - பிரமோதம் என்னும் திரிவித சுக விருத்தியுங் கூடி ஆனந்தமய கோசமாம் - நான் அறியேன் என்பது ஆனந்த மயகோச தாதாத்மியமாம்.
- அஞ்ஞானமாகிய காரண சரீரமும், அதன் காரியமாகிய ஸ்தூல சூக்கும சரீரங்களும், சாட்சி சேதனத்துக்கு அந்நியமாயும் முடிவு உடையன

வாயும் இருப்பனவாம். அதனால் அவை சாட்சி சேதனம் அன்றாம். சாட்சி ஞானத்தாலே, காரண சரீரம் நாசமாய போது, காட்சிய சரீரங்கள் மீண்டும் வருவது இல்லையாம். பிறப்பில்லாது இருக்க விரும்புகிறவன், சாட்சி ஞானத்தாலே காரண சரீரத்தைக் கெடுக்க முயலல் வேண்டும். சற்குருவின் அனுக்கிரகத்தால், தன்னைச் சரீரத்திரயத்திற்கு விலட்சணமாகவும், சாட்சியாகவும் அறிந்து, அச் சரீரத் திரயத்துள், எதனாகாரமுமாகாது, சின்மாத்திர சிவசொரூபமாக விளங்குகின்றவனுக்குச், சோகமும் மோகமும் இல்லையாம்.

அவ்வியக்தம் - வெளிப் படாதிருத்தல்.

அவ்வியாகிருதம் - பிரிக்கப் படாதது.

சூக்கும பூதம் ஐந்தும் அவற்றின் காரியமாயுள்ள, சூக்கும சரீரங்கள் அனைத்துங் கூடி விரட்டாம். இஃது ஈசுவரனது சூட்சும சரீரமாம். ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றின் காரியமாயுள்ள ஸ்தூல சரீரங்கள் அனைத்துங் கூடி விராட்டாம். இஃது ஈசுவரனது ஸ்தூல சரீரமாம்.

ஒன்றன் அபேட்சையால் வியாபகமாயும், மற்றொன்றன் அபேட்சையால், பரிச்சின்னமாயும் (வியாப்பியமாயும்) இருப்பது, அபேட்சிக வியாபகமாம். அங்ஙனமாகாத வியாபகம், நீராபேட்சிக வியாபகமாம் - பிரஹ்ம வியாபகமே நிராபேட்சிக வியாபகமாம்.

தேகாதிப் பிரபஞ்சம் தோன்றிக் கொண்டிருக்கப் பிரஹ்ம சொரூபமாக நிலைத்தல் ஜீவன் முத்தியாம்.

தேகாதிப் பிரபஞ்சத் தோற்றம் இன்றிப், பிரஹ்ம சொரூபமாக நிலைத்தல், விதேக முத்தியாம்.

மைத்திரி - சற் புருஷருடன் உண்டாகும் சிநேகம்.

கருணை - துக்கிகளிடத்து உண்டாகும் இரக்கம்.

முதிதை - புண்ணிய அதிகாரிகளிடத்து உண்டாகும் சந்தோஷம்.

உபேட்சை - பாபிகளிடத்து இராகத் துவேஷம் இன்மை.

பிரஹ்ம ஞான மார்க்கம் எனினும், சுகமார்க்கம் எனினும், விகங்க மார்க்கம் எனினும் ஒக்கும் - சுகம் அல்லது விகங்கம் என்பது பட்சியாம்.

வாமமேவ மார்க்கம் எனினும் பிபீலிகா மார்க்கம் எனினும் ஒக்கும் - (பிபீலிகை - ஏறும்பு) வாமமேவ மார்க்கம் என்பது: கீழிட்ட சாதனங்களாய, சரியை, கிரியை, யோகம், அல்லது கர்மம் பத்திகளால் படிப்படியாகச் சென்று மோட்சமடைவதாம்.

திருஷ்டித் திரயம் [திருஷ்டி - பார்வை]

1. வாத திருஷ்டி, 2. மித்தியா திருஷ்டி, 3. பிரவிலாப திருஷ்டி

1. பிரஹ்மமாகிய என்னிடத்தில் பிறிதொன்று போற் காணப்படும் திருசியம் அனைத்தும் அணுவளவேனும் பாரமார்த்திகமாக இல்லை. உள்ளது யாதோ, அதுவே நான் என்னும், நிருமலப் பார்வை தானே, வாத திருஷ்டியாகும்.
2. பிரஹ்மமாகிய என்னிடத்தில், பிறிதொன்று போற் காணப்படும் திருசியம் அனைத்தும் சொப்பனம் போலும், இந்திரசாலம் போலும், மித்தையாம். சத்தியமாக உள்ளது யாதோ, அது நான் என்னும் பார்வை தானே மித்தியா திருஷ்டியாகும்.
3. சிதாகாச வடிவாகிய என்னிடத்தில், விவர்த்தமாய்த் தோற்றும் திருசியம் அனைத்தும், சமுத்திரத்தில் தோன்றிய அலை போலும், எனக்கு சற்றேனும் அன்னியமல்ல - சர்வமும் சிதாகாச வடிவாம் நானே என்னும், பிரிவிலாப் பார்வை தானே, பிரவிலாப திருஷ்டியாகும். அதிகாரி, புருஷன் குரு உபதேசத்தினால் உள்ளஞ் சுயஞ் சோதியாய் நிற்கும் நிலை சாத்தியமாகாத போது, இப் பார்வைகளுள் தனக்கு இயைந்த ஒன்றால், திருசிய பாவனையை ஒழிப்பானாயின், அவனுக்குத் திருக்கு வடிவாய் நிற்கும் உண்மை நிலை சாத்தியமாகும்.

அஞ்ஞான பூமி ஏழு

1. பீஜ சாக்கிரம், 2. சாக்கிரம், 3. மகா சாக்கிரம், 4. சாக்கிர சொப்பனம் (சாக்கிரத்தில் மனோ ராச்சியம் செய்தல்), 5. சொப்பனம், 6. சொப்பன சாக்கிரம், 7. சுழுத்தி

1. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் அல்லது சாக்கிரத்தின் ஆரம்பத்தில் மாயையோடு கூடிய சேதனத்தினின்றும் உண்டான ஆபாச சேதனமே முதலவஸ்தையான பீஜ சாக்கிரமாம். தேகோற்பத்தியின் பின்னர் உண்டாய் விருத்தியாக நிற்கும் சித்தன், சீவன் முதலிய பெயர்களுக்கும் அவற்றின் அர்த்தங்களுக்கும், காரண பூதமாய் நின்றல் பற்றி, அது பீஜ சாக்கிரம் என்று உரைக்கப் படுகிறது. பீஜம், விந்து, வித்து, விதை மூலம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகளாம்.
2. பீஜ சாக்கிரம் என்னும் இவ் அறிவில் அகம மதைகள் சூட்சுமமாக எழா நிற்பதே சாக்கிரமமாம். சாக்கிரம் எனினும் நனா எனினும் ஒக்கும்.
3. அக மமதைகள் சீவர்களிடத்துப் பிறவி தோறும் இடை விடாது சம்ஸ்கார வாயிலாக வந்து திடதரமாய் உண்டாதலே மகா சாக்கிரமாம்.
4. ஒருவன் முன்னர் தான் அறிந்துள்ள விஷயத்தைப் பற்றியாவது, பூரணமாய் அறியாத விஷயத்தைப் பற்றியாவது அதனதன் மயமாய் நின்று மனோ ராச்சியம் செய்தலே சாக்கிர சொப்பனமாம்.

மனோ ராச்சியம் - வீண் எண்ணம்

5. உண்டுறங்கி விழித்து ஷண் காலத்தில் அநேக விஷயங்களைக் கண்டறிந்தனம் என்று நம்மனோர் சிந்திப்பதே சொப்பனமாம்.
6. நம்மனோர் சொப்பனங் கண்டு, மறந்த விஷயத்தை மீண்டுஞ் சிந்தித்து, நினைப்பது, சொப்பன சாக்கிரம்.
7. நம்மனோர்க்கு மேற் கூறிய ஆறு அவஸ்தைகளும் நீங்கிப் போக, மேல் அனுபவிக்கத் தக்க சபா சப கருமங்களின்

சம்ஸ்காரம் இருத்தற் கிடமாய் அஞ்ஞான வடிவ இருளால்
மூடப் பட்டுச் சடமாயுள்ள அவஸ்தையே சுழுத்தியாம்.

(காட சுழுத்தி - ஆழ்ந்த சுழுத்தி)

ஞான பூமி ஏழு

1. சுபேச்சை, 2. விசாரணை, 3. ததுமாநசி, 4. சத்துவாபத்தி,
5. அசம்சத்தி, 6. பதார்த்தா பாவனை, 7 துரியம்.

சுப இச்சை - சுபேச்சை, (நன்மையை விரும்புதல்)

தநுமாநசி - பகிர்முகமாகிய மனம், அந்தர் முகத் தன்மை அடைதல்
- சித்தஞ் சிறுகல்

சத்துவாபத்தி - சத்து ஆபத்தி

சத்துவம் என்பதன் பொருள் சொரூப சத்தை.

ஆபத்தி என்பதன் பொருள் அடைவு.

சித்தத்தில் சொரூப சத்தையின் அடைவு அல்லது உண்மை நிலை
மருவுதல்.

“சற்சங்க மனதில் உண்மை அறிவு உதித்தல் சத்துவா பத்தி தானே”
- கைவல்லிய நவநீதம்

அசம்சத்தி

ஆசத்தி - பிரியம்

சம்சத்தி - (நாம ரூபங்களின்) சம்பந்தம்

அஃதின்மை அசம் சத்தியாம். அசங்கம், அசம்சத்தி என்பன ஒரு
பொருட் கிளவியாம்.

தத்துவத்தில் மனம் உறைத்து மித்தையெலாம் மறத்தல் அசம் சத்தி
யாகும் - கைவல்லிய நவநீதம்.

பதார்த்தா பாவனை - பாகியாந்தர பதார்த்தங்களின் நினைவு ஒழிதல்.

ஒருவித வாசனை அனைத்து மிகு துயிலோன் போல, உயிர் ஆனந்தத்து
ஒடுங்கல் பதார்த்தா பாவனையாம் - வேதாந்த சூடாமணி.

துரியம்

வந்த நிலை இருந்தபடி இருந்த மவுன சபாவந் துரியமாகும் -
கைவல்லிய நவநீதம்.

சமாதி விக்கினங்கள்

1. லயம், 2. விட்சேபம், 3. ஷாயம், 4. ரஸாஸ்வாதம்

1. ஆலஸ்யத்தினாலாவது, சோம்பலினாலாவது, நித்திரையினா
லாவது பிரஹ்மாகார விருத்தி சூன்யமாய்ப் போதல்
லயமெனப்படும். அந்த லயனத்தினால், சுழுத்திக்கு சமானமான
அவஸ்தை உண்டாகிறது. அதனால், பிரஹ்மானந்தம் விளங்கு
வதில்லை.
2. பிரஹ்மாகாரவிருத்தி ரஜோ குண தோஷத்தினால் சொரூபத்தில்
நிலைக்காது பகிர்முகப்படுதல் விட்சேபம் எனப்படும்,
பிரஹ்மாகார விருத்தி ஸ்திரப் பட்டிராமையால், சொரூபானந்தம்
சமாதி செய்பவனுக்கு அடையப்படுவதில்லையாம்.
3. ராகத் துவேஷாதிகளின் சம்ஸ்காரத்திற்குக் ஷாயமென்று பெயர்.
பிரஹ்மாகார விருத்தி இராசுத தாமத குணங்களால் மூடப் பட்டு
லட்சியமான சொரூபத்திலும் நிற்காது, பிரபஞ்ச விஷயத்தையும்
நாடாது, ஸ்தம்பம் போலச் சத்த மூடமாய் இருத்தலால் சமாதி
செய்பவனுக்குச் சொரூபானந்தம் விளங்காது. அந்தகாரமே
விளங்கும்.
4. சமாதியில் விட்சேப ரூப துக்க நிவிர்த்தியினால் உண்டாய
ஆனந்தானுபவம் ரஸாஸ்வாதம் எனப்படும். இவ் ஆனந்தம்
பிரஹ்மானந்தம் ஆகாமையின் இதுவும் சமாதிக்குத் தடையாம்.

ஐவகைப் பிராந்தி

1. பேதப் பிராந்தி, 2. கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவப் பிராந்தி, 3. சங்கப் பிராந்தி, 4. விகாரப் பிராந்தி, 5. ஜகத்தின் சத்தியத்துவப் பிராந்தி.

1. பேதப் பிராந்தி: ஆன்மாவும் பிரஹ்மமும் வேறெனல் - பிம்பப், பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தத்தால் பேதப் பிராந்தி நீங்கும்.
2. கருத்திருத்துவ, போக்திருத்துவப் பிராந்தி: அந்தக் கரணத்தின் தருமமாய் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் ஆன்மா விடத்துத் தோன்றுதல் - படிகத்தில் சிவப்பு வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால், இப் பிராந்தி நீங்கும்.
3. சங்கப் பிராந்தி: ஆன்மாவிற்குத் தேகாதிகளில், யான் என்பதும் கிருகாதிகளில் எனது என்பதுமாகிய சம்பந்தம் தோன்றுதல் - கடாகாச திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப் பிராந்தி நீங்கும்.
4. விகாரப் பிராந்தி: பாலின் விகாரம் தயிர் ஆதல் போலப், பிரஹ்மத்தின் விகாரம் ஜீவேசுர ஜகத் எனல். இரச்சுவில் கற்பித மாகிய, சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால், விகாரப் பிராந்தி நீங்கும்.
5. ஜகத்தின் சத்தியத்துவப் பிராந்தி: ஜகத்து எக்காலத்தும் பொய்யா காதெனல் - பொன்னிற் குண்டலந் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால், பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப் பிராந்தி நீங்கும்.

உபாதிகள் மூன்று

1. அவிச்சின்னோபாதி (அவிச்சின்ன உபாதி)
 2. பிரதி பிம்போபாதி (பிரதி பிம்ப உபாதி)
 3. அத்தியோசோபாதி (அத்தியாச உபாதி)
1. “சமுத்தி உருவலாம் அவித்தைதானே, ஆவரண அவிச்சின்னோ பாதியாம்”

2. புத்தியின் கண் ஆன்மா பிரதி பிம்பத்தலே, பிரதி பிம்போபாதி யாகும். இது சொப்பனாவஸ்தையும் அதன் காரியங்களுமாம்.
3. “பத்தி கதமாயமுற்று சுக துக்கங்கள் உயிர் நுகர்தல் போல முயலுதலே, அத்தியாசோபாதியாகும்: இது சாக்கிராவஸ்தையும் அதன் காரியங்களுமாம்.

தாபத்திரயம் [மூவகைத் துக்கம்]

1. அத்தியாத்ம துக்கம், 2. அதிபூத துக்கம், 3. அதிதைவ துக்கம்

1. ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் ஸ்தூல, சூக்தம் சரீரம் அதியான்மமாம். அதனால் வரப்பட்ட துக்கம் அத்தியாத்ம துக்கமாம் - வியாதி பசி தாகம் முதலியனவற்றால் உண்டாகும் துக்கம்.
2. தனது சரீர இந்திரிய முதலியவற்றிற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாவது அதிபூதமாம். அதனால் வரப்பட்ட துக்கம், அதி பூத துக்கமாம். திருடன், புலி, பாம்பு முதலியனவற்றால் உண்டாகும் துக்கம்.
3. தனது சரீர இந்திரிய முதலியவற்றிற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது அதிதைவமாம். அதன் பிரேரணையால் உண்டாகும் துக்கம் அதிதைவ துக்கமாம் - யட்ச ராட்சசப் பிரேதக் கிரகாதிகளாலும் குளிர் காற்று வெயில்களாலும் உண்டாகும் துக்கம்.

இந்தத் தாபத்திரயங்கள், சரீரத்துக்கே அன்றி சரீரத் திரய விலட்சணமான சாட்சிக்கு இல்லை. துக்கம் ஆகுந்துகம் என்றே சொல்ல வேண்டும். விவேகியானவன் சர்வ துக்கங்களும், அந்தக் கரண சுபாவமென்று, சாக்ஷியான தனக்கு இல்லை என்றும் விவகரிப்பன்.

அவிவேகியானவன் சர்வ துக்கங்களையும், தன்னிடத்திற் சுமத்திக் கொண்டு புத்திரன் சுகமாயிருந்தால் தான் சுகமாகவும் புத்திரன் இறந்தால் தான் இறந்து போகிறதாகவும் நினைந்து, தபாக்கினியால் தபிக்கப்படுகிறான்.

பரவஸ்துவையில் சத்தி, வாஸ்தவத்தில் அபேதமாயும், கற்பிதத்தில் பேதமாயும் இருக்கும்.

1. பிரஹ்மம் 2. ஈசுவரன் 3. சீவன் 4. மாயை 5. மாயைக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் உள்ள கற்பித சம்பந்தம் 6. மாயைக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் உள்ள கற்பித பேதம் என்னும் இவ்வாறும் சொரூபத்தில் அநாதியாம். உற்பத்தி இல்லாத வஸ்து சொரூபத்தினால் அநாதி என்று சொல்லப்படுகின்றது. மேற் கூறிய ஆறும் உற்பத்தியின்றி இருத்தலால், சொரூபத்தினால் அநாதியாம்.

அத்தியாசம்

1. மித்தியாத்தியாசம் (மித்தியா அத்தியாசம்)
2. இதராத்தியாசம் (இதர அத்தியாசம்)
3. இதரே இதராத்தியாசம் (இதர இதர அத்தியாசம்)
4. சத்தியாத்தியாசம் (சத்திய அத்தியாசம்)
5. நிருபாதிகாத்தியாசம் (நிருபாதிக அத்தியாசம்)
6. சோபாதிகாத்தியாசம் (சோபாதிக அத்தியாசம்)
7. தத்தருமாத்தியாசம் (தத்தரும அத்தியாசம்)
8. சம்பந்தமாத்திர அத்தியாசம் (சம்பந்த மாத்திர அத்தியாசம்)

நெருப்பின் ஒரு புணர்ச்சியாற் புனற்கு அழற்சி வரல்வோல்
 நீத்தமுறு ஆன்ம சந்நிதி அதனின் முறையே
 சரிப்பினொடு காண்ட நினைவுற அறிதல் வரலால்
 தகுந் தல மெய் அமித்தியா அத்தியாசந்தான்
 இப்பரும் இந்திரியங்களே இதராத்தியாசம்
 இதரேதராத்திரியாசங் கரணமாகுந்
 தரிப்பரிய மூல அகங்காரம் அதுதானே
 சத்தியாத்தியாசம் எனச் சாற்றுவர் தக்கவரே

1. நெருப்பினது சம்பந்தத்தினால், புனலுக்குச் சூடுண்டாதல் போல, பிரத்தியகாத்மா சந்நிதியில் முறையே நடத்தல், காண்டல், நினைத்தல், அறிதல் என்பன தூல சரீரத்திற்கு உண்டாதலால், அத்தூல சரீரம் ஆத்மாவின் கண் மித்தியாத்தியாசமாம். முறையே என்றமையின், சரிப்பு தூல தேகத்திற்கும், காண்டல் இந்திரியங்களுக்கும், நினைத்தல் அந்தக் கரணங்களுக்கும், அறிதல் மூல அகங்காரத்திற்கும், எனக் கொள்க. கூடஸ்தனது சந்நிதியை அடுத்திருத்தலால், அகங்கார முதலிய நான்கிற்கும், இத்தொழில்கள் உண்டாயின் என்க. எனவே இவைகட்கோர் அறிவு தனியே இன்றென்பது பெற்றாம். நித்தியமான ஆத்மா, அநித்தியமான தேக சம்பந்தமாய், அதன் சாத்தலாதியின் தொழிலைத் தனதாகப் பாவித்தலின், தூலதேகம் மித்தியா அத்தியாசம் எனக் கூறப்பட்டது.

2. ஆத்மாவில், இந்திரியங்கள், சொரூபமாக அத்தியாசமாய் இருத்தலின், இந்திரிய வர்க்கம் இதராத்தியாசமாம். இதராத்தியாசம் எனினும், அன்னியதராத்தியாசம் எனினும், ஒக்கும். (அன்னியதரம் - இரண்டிலொன்று). நித்தியமான ஆத்மா தனக்கு வேறாய் இந்திரியங்களின் தொழிலைத், தனதாகக் காண்டலின், இதராத்தியாசம் எனக் கூறப்பட்டது.

இரண்டில் ஒன்றானது அத்தியாசம் அன்னிய தராத்தியாசமாம். அரவில், கயிற்றின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது, கயிற்றில், அரவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாதல் போல, அநான்மனாவில், ஆன்மனாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது, ஆன்மாவில் அநான்மனாவின் சொரூபம், அத்தியஸ்தமாதல், அன்னியதராத்தியாசமாம்.

3. **நான் கரத்தா, நான் போக்தா** என்னுமிடத்து, அந்தக் காரணத்தின் விசேஷணமாகிய கருத்திருத்துவமும், போக்திருத்துவமும் ஆன்மாவிலும், அந்தக் கரணம் இருக்கின்றது, விளங்குகின்றது என்னும் இடத்து, ஆத்மாவின் விசேஷணமாகிய சத்தும், சித்தும் அந்தக்கரணத்திலும் அத்தியாசமாய் இருத்தலின், அந்தக் கரணத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள அத்தியாசம், இதரேதராத்தியாசமாம்.

இதரேதராத்தியாசம் எனினும் அன்னியோன்னிய அத்தியாசம் எனினும் ஒக்கும்.

காய்ச்சிய இரும்பில், இரும்பின் தன்மை அக்கினியிலும், அக்கினியின் தன்மை இரும்பிலும் அத்தியாசமாய் இருத்தல் போல, ஆத்மாவில், அநாத்மாவின் அத்தியாசமும், அநாத்மாவில், ஆத்மாவின் அத்தியாசமும், அநாத்மாவின் ஆத்மாவின் அத்தியாசமும் இருத்தல் அன்னியோன்னிய அத்தியாசமாம். ஒன்றற்கு ஒன்று அத்தியாசமாதல் அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தின் தன்மையாம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், அத்வைதத்துவம் என்னும் இந் நான்கு விசேஷணங்களும் ஆத்மாவிற்கு உரியனவாம். அசத்து, சடம், துக்கம், துவித சகிதத்துவம் என்னும், இந்நான்கு விசேஷணங்களும் அநான்மாவிற்கு உரியனவாம். இவற்றுள் அநான்மாவின் துக்கம், துவித சகிதத்துவம் என்னும் இவ் இரண்டும், ஆத்மாவின் ஆனந்தத்தையும் அத்வைத தத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன.

அம் மறைத்தலினால், ஆத்மாவில் "நான் ஆனந்த ரூபனாயும் அத்துவித ரூபனாயும் இருக்கின்றேன்" என்னும் ஞானம் உண்டாகாது. அதற்கு எதிர்மறையாக "நான் துக்கியாயும் ஈசுவராதிகளிலும் வேறானவனாயும் இருக்கின்றேன்" என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது.

ஆத்மாவின் சத்து சித்து என்னும் இவ் இரண்டும் அநான்மாவின் அசத்துவத்தையும் சடத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அதனால் அநான்மாவாகிய அகங்கராதிகளில் "இது அசத்தாயும் சடமாயும் இருக்கிறது" என்னும் ஞானம் உண்டாகாது. அதற்கு எதிர் மறையாக "இது இருக்கின்றது. விளங்குகின்றது" என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஆத்மா அநாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) அத்தியாசம் இருக்கின்றமை காண்க.

4. **சுருதி சம்பந்த ஞானம்**, யுத்தி சம்பந்த ஞானம், உலக சம்பந்த ஞானம் என்னும் மூன்றனுள் உலக சம்பந்த ஞானத்தால் மூல அகங்காரம் அல்லது மாயை சத்தியமாக வியவகரிக்கப்படுதலின், அது **சத்தியாத்தியாசமாம்**. (மாயை சுருதி சம்பந்த ஞானத்தால்

ஆகாயத் தாமரை போலத் துச்சமாயும், யுக்தி சம்பந்த ஞானத்தால் கயிற்றரவு போல மித்தையாயும் பிரதீதியாம் என்க.) கயிற்றின் கண் அரவு போல ஆத்மாவில் மித்தையாக இருக்கும் மாயையை, அல்லது மூல அகங்காரத்தை ஆத்மா அனாதம் விவேகம் இன்றிய பாமரர்களும் விஷயிகளும், ஆத்மாவைப் போலச் சத்தியப் பொருளாக வியவகரித்தல் பற்றி அது சத்தியாத்தியாசம் எனப் படுகின்றது.

5. **நிருபாதிகாத்தியாசம்** - ஆன்மாவின் சந்நிதியில் அகங்காரத்துக்கு நானென்னும் தன்மை வருதலால் கயிற்றரவு போல வியவகரிக்கப் படுதலின் இது நிருபாதிகாத்தியாசமாம் (காரணத்தைக் கண்ட விடத்துக், காரியந் தோன்றாது ஒழிவது நிருபாதிகாத்தியாசமாம். அது கயிற்றைக் கண்டவுடன், அதில் தோன்றியுள்ள பாம்பு தோன்றாது ஒழிவது போலவாம்)
6. **சோபாதிகாத்தியாசம்** - செவ்வரத்தம் பூவின் நிறம் படிசு மணியில் ஆரோபமாக விளங்குதல் போல, நான் கருத்தா என்னும் இடத்து அகங்காரத்தின் தருமமாகிய கருத்திருந்துவம், நானென்னும் சொல்லுக்கு உண்மைப் பொருளாகிய ஆத்மாவின் கண் ஆரோபமாக விளங்குதலின், இது சோபாதிகாத்தியாசமாம். (காரணத்தைக் கண்ட விடத்தும் காரியந் தோற்றிக் கொண்டிருப்பது, சோபாதிகாத்தியாசமாம். அது, கானலைக் கண்டவிடத்தும், கானல்நீர் தோற்றுவது போலவாம்)
7. **தத்தருமாத்தியாசம்** - நான் இச்சிக்கிறேன் என்பதில் அந்தக் காரணத்தின் தருமமாய இச்சை நான் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாய ஆத்மாவில் நீரிற் பிரதிபலித்த சூரிய பிம்பம்போல தோன்றுதல், தத்தருமாத்தியாசமாம். இங்கு அந்தக்காரணத்தின் தருமமாத்திரம் ஆத்மாவில் அத்தியாசமாதல் பற்றி அது தத்தருமாத்தியாசம் என்று கூறப்படுகிறது.
8. **சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம்** - யான் குடும்பி என்னுமிடத்துத், தனக்கும் புத்திரர் முதலானவர்க்கும் உள்ள சம்பந்தம், கப்பலிற் பிரயாணஞ் செய்யும் மக்களது வியவகாரம் போன்றிருத்தலின்,

இது சம்பந்த மாத்திராத்தியாசமாம். இவ் அத்தியாசத்தால் மனைவி மக்களுக்கு வந்த சுக துக்கம் தனக்கு வந்ததாகத் தோற்றுகிறது. இங்ஙனம் கூறிய இவ் எட்டு அத்தியாசத்தினால், ஆன்மா நிர்விகாரியாமெனக் காணப் பெற்றாம்.

கூடஸ்தனது, இச் சாயத் தனமின்றி, அவனது சந்நிதியில் இயல்பாக நான்கத்தியாசமும், அகங்கார சம்பந்தமாக நான்கத்தியாசமும், ஆகிய இவ் எண்வகை அத்தியாசங்களும் அவாந்தரமாய் உண்டானமை போலத் தோற்றியது என்க.

அத்தியாசம்

பிராந்தி ஞானத்திற்கு விஷயமாகும், மித்தியா வஸ்துவும், பிராந்தி ஞானமும் அத்தியாசம் எனப்படும்.

பிரபஞ்ச உபாதான காரணமானவை, சுத்த சேதனத்தில் தான் அத்தியாசமாய் இருத்தற்குத், தானே காரணமாயிருத்தலின், அம் மாயை காரணத்தியாசமெனவும் அதன் காரியமான பிரபஞ்சம் சேதனத்தில், அத்தியஸ்தமாய் இருத்தலின் அப் பிரபஞ்சம், காரியாத்தியாசம் எனவும் கூறப்படும். விளக்கு, தனது பிரகாசத்திற்கும், ஏனையவற்றின் பிரகாசத்திற்கும், தானே ஏதுவாய் இருத்தல் போல மாயை, தனது அத்தியாசத்திற்கும், பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசத்திற்கும், தானே ஏதுவாம்.

காரியாத்தியாசம் இருவகைத்தாம்

1. அர்த்தாத்தியாசம் - மித்தியாவஸ்து
(கயிற்றின் கண் அரவு தோற்றுதல் போல)
2. ஞானாத்தியாசம் - பிராந்தி ஞானம்
(கயிற்றின்கண் தோற்றிய அரவின் ஞானம் போல)

விசேஷணம்

“நீல கடம்” என்பதில் கடத்தின் நீாவர்ணம் விசேஷணமாம். ஏனெனின், நீல கடத்தில் நீல வர்ணம் பிரவேசித்து மஞ்சள், வெண்மை முதலிய

வர்ணங்களுடன் கூடிய கடங்களின் நின்றும் இந் நீல கடத்தை வேறு படுத்தி அறிவிக்கிறது. சொரூபத்தில், எதற்குப் பிரவேசம் உண்டோ, அத் தன்மையை வியாவர்த்தக (வேறு பிரித்தறிவிக்கும்) வஸ்து விசேஷணம் எனப்படும். ஆகையால் நீலவர்ணம், கடத்தின் விசேஷண மாம். மற்றப் பதார்த்தங்களினின்றும், வேறுபடுத்தி வஸ்துவின் சொரூபத்தை அறிவிப்பது எதுவோ, அது வியாவர்த்தகம் எனப்படும்.

நீல வர்ணம் நீல கடத்தை மற்ற மஞ்சள், வெண்மை முதலிய வர்ணங் களுடன் கூடிய கடங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி அறிவிக்கிறது. அங்ஙனம் வேறுபடுத்தி அறிவிக்கும் நீல வர்ணம் வியாவர்த்தகமாம்.

நீல வர்ணம் விசேஷணமும், வேறு பிரித்து அறிவிப்பதனால் வியா வர்த்தகமாமாம். வேறு பிரித்தறிவிக்கப் படும் பொருள் வியாவர்த்தியம் எனப்படும். வியாவர்த்தியம் எனினும், விசேஷியம் எனினும் பரிச் சேத்தியம் எனினும் ஒக்கும்.

அஜாதவாதம்

அஜாதவாதம் என்பது என்னை? உண்மையாக உள்ளது பிரஹ்மமே: தேகாதிப் பிரபஞ்சம் எக்காலத்தும் இன்றென்னும் பட்சம் அஜாதவாதமாம். இதில் பாரமார்த்திக சத்து ஒன்றே அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

“சிவனே உள்ளான் பிறிதில்லை என்று ஸ்திரமாய் அறிவதுவே பவமே ஒழிக்கும் பரமார்த்தம்”

என்று பிரம கீதை கூறிவதால் அறிக. அதிகாரி, புருஷர்க்குச் சமாதி நிலை ஸ்திரப் படுமாறு அஜாதவாதம், சொல்லப் படுகின்றது.

கிரம கிருஷ்டியில் வியவகாரிக சத்து, பிராதிபாசிக சத்து, பாரமார்த்திக சத்து என்னும் மூன்று சத்தும், உபகத சிருஷ்டியில், பிராதிபாசிக சத்து, பாரமார்த்திக சத்து என்னும் இரண்டு சத்தும், அஜாத வாதத்தில், பாரமார்த்திக சத்து என்னும், ஒரே சத்தும் சொல்லப் படுகின்றன.

பந்தம் மித்தை

பந்தம் சத்தியம் என்பவர்களுக்கு, தத்துவ ஞான வாயிலாக, மோட்சம் அடைதல் கூடாது. எது சத்தியமோ, அது தத்துவ ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகாது: கிரியையினாற் தான் நிவிர்த்தியாகும். எது அத்தியாசமோ, அது கிரியையினால் நிவிர்த்தியாகாது: தத்துவ ஞானத்தினாற் தான் நிவிர்த்தியாகும்.

எப்படி எனின் சத்தியமான அரவொன்று, நிவிர்த்தியாக வேண்டுமாயின், அவ் அரவு தடிகொண்டடித்தல் ஆகிய கிரியையினால் நிவிர்த்தியாக வேண்டுமே அன்றித் தத்துவ ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகாது.

அசத்தியமான, அரவொன்று (கயிற்றிற் தோன்றிய கற்பித அரவொன்று) நிவிர்த்தியாக வேண்டுமாயின்: அவ் அரவு, கிரியையினால் நிவிர்த்தியாதல் அன்று: பின்னையோடு இவனில் அது கயிற்றைத் தவிர அரவென்பது ஒன்றில்லை என்று, தெளிந்த ஞானத்தினாலே தான் நிவிர்த்தியாகின்றது, இங்ஙனமே, பந்தம் சத்தியமாயின், அதனை நிவிர்த்திக்கக், கிரியை வேண்டுமே அன்றி தத்துவ ஞானம் வேண்டப் படுவதின்றாம். இதனால் பந்தம் சத்தியமெனக் கொண்டு அதனை நிவிர்த்திக்க முயலும் அவிவேகிகளுக்கு கிரியை வேண்டுமேயன்றி தத்துவ ஞானம் வேண்டுவதின்றாம். இன்றாகவே அவர்கள் கருமிகளாவர் அன்றித் தத்துவ ஞானிகளாகார்.

மாயையும், மாயா காரியமான, தேகாதிப் பிரபஞ்சமுமாகிய பந்தமோ, சேதனத்தை விட்டுத் தானொரு முதலாகாமையினாலும், அது தனக்கென வடிவம் ஒன்றில்லாமையினாலும், அப் பந்தம் பிரஹ்ம சேதனத்தில், கயிற்றரவு போல் கற்பிதமாம். கற்பித வடிவ பந்தத்தை நிவிர்த்திக்க தத்துவ ஞானமே இன்றியமையாது வேண்டப் படுவதென்பது பெறப்பட்டமையின், மோட்சத்திற்கு நேர் சாதனம் தத்துவ ஞானம் என்பது திண்ணமாயது என்க.

ஆத்மா அனாத்மா விவேக ஞானத்தால், இறப்பு பிறப்பாகிய சம்சாரம் நீங்குகின்றது. கோடி ஜன்மம் எடுத்தாலும் தத்துவ ஞானம் இல்லா விட்டால், பந்தம் நீங்காது.

அதிஷ்டானம்

விவர்த்த வடிவ காரியத்தின், காரணம், அதிஷ்டானமாம். எது பிராந்தி உள்ள போது தோற்றுவதின்றோ, எதன் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்குகின்றதோ அஃது அதிஷ்டானமாம். கற்பித வரவின் காரணமான கயிறு, அதிஷ்டானம், அதிஷ்டான சேஷம் (அதிஷ்டான மாத்திரம் எஞ்சி நின்றல்) அபவாதமாம்.

அகப்பற்று - புறப்பற்று

தானல்லாத உடம்பை, யானென்று கொள்ளும், திட அறிவு அகப் பற்றாம்: இஃது அகந்தை எனப்படும். தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை, எனதென்ற அபிமானித்து அதன் வசப் பட்டிருத்தல் புறப் பற்றாம்: இது மமதை எனப்படும். தானல்லாத உடம்பை யானெனக் கருதல் காரணமாகத், தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருள், எனதென்று அபிமானிக்கப் படுகின்றது. ஈண்டுக் கூறிய, யான் என்னும் அகந்தையிலும், எனது என்னும் மமதையிலும், குருவின் கடாக்கித்தால், பற்றொழிந்து, தத்துவ ஞானம் அடைவதே பிறவிப் பயன்.

யான் எனதென்னுஞ் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும் - திருவள்ளுவ நாயனார்

யான் எனது நீக்கி இறை நிறைவில் ஒன்றாக்கி
யான் எனது நீக்கா இருத்தினான் - யான் எனது
தங்காதவர் போற்றஞ் சண்பைச் சிற்றம்பலவன்
மங்காமற் காத்தண்ட வாறு - சிற்றம்பல நாடி

மையாடு கண்ணியும் மைந்தரும் வாழ்வும் மனையுஞ் செந்தீ
ஐயா நின் மாயை உரு வெளித் தோற்றம் அகிலத்துள்ளே
மெய்யாய் இருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்ட வெறும்
பொய்யாய்ப் பழங் கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப்

போனதுவே

- பட்டனத்துப் பிள்ளையார்

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
 பேருஞ் சதமல்ல பெண்டர் சதமல்லல பிள்ளைகளும்
 சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
 யாருஞ் சதமல்ல நின் தாள் சதங் கச்சியேகம்பனே

பஞ்சக் கிலேசங்கள்

1. அவித்தை 2. அஸ்மிதை 3. ராகம் 4. துவேஷம் 5. அபிநிவேசம்
1. விசாரித்துப் பார்க்க எது இல்லாமற் போகிறதோ, அது அவித்தை எனப்படும்.
2. புத்தி ஆத்மாக்களின் ஒருமை உணர்ச்சி அஸ்மிதை: இதனையே, சாமானிய அகங்காரம் என்று கூறுவர்.
3. அநுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தால் உண்டாகும் புத்தி விருத்தி, ராகம்
4. பிரதிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தால் உண்டாகும் புத்தி விருத்தி, துவேஷம்
5. மரண பயத்தால், சரீரத்தை ரக்ஷித்தலில் உண்டாகும் ஆக்கிரகம், அபிநிவேசம்

அவித்தை

ஆவரண, விக்ஷேப, சக்திகளுடன் கூடி, அநாதி பாவ ரூபமாய் இருப்பது காரண வடிவ அவித்தையாம். ஒன்றில், மற்றொன்றில், புத்தி வடிவத் தோற்றம் எதுவோ, அது காரிய வடிவ அவித்தையாம். காரிய வடிவ அவித்தையும் நான்கு வகைப்படும்.

1. அநாத்மாவாகிய, தேகாதிகளிடத்தில் ஆத்ம புத்தி
2. அநித்தியமான பிரபஞ்சத்தில் நித்திய புத்தி
3. துக்க ரூப தனாதிகளில் சுக புத்தி
4. அசுசியான சரீரம், ஸ்திரீ, புத்திரர்களை முத்தமிடுதல், முதலிய வற்றில் சுகி புத்தி.

இவை அனைத்தும், அவித்தையின் காரியமாகத் தோன்றின என்க.

பிராரத்தத் திரயம்

எல்லாப் பிராரத்தமும் இச்சை, அநிச்சை, பரேச்சை என்று மூன்றனுள் அடங்கும்.

1. இச்சாப் பிராரத்தம்: ஒருவன் தனக்கு, அபத்தியம், சேவகம் முதலிய வற்றால் துன்பம் வருமென்று அறிந்த விடத்தும், அவன், அவற்றை விடாமல் செய்யுமாறு, அவனை ஏவுவது இச்சாப் பிராரத்தமாம்.
2. அநிச்சாப் பிராரத்தம்: அவன் யான் செய்ய மாட்டேன் என்றாலும் இராஜ ஆக்கினையைப் போல இம்சை முதலியவற்றைச் செய்யுமாறு அவனை ஏவுவது அநிச்சாப் பிராரத்தம்.
3. பரேச்சாப் பிராரத்தம்: ஒருவனுக்கு, கருமத்தைச் செய்ய இச்சை, அனிச்சைகள், இல்லாதிருந்தாலும் பரதாட்சண்ணியத்தால் அக் கருமத்தை அவன் செய்யுமாறு அவனை ஏவுவது பரேச்சாப் பிராரத்தமாம்.

பிராரத்த பஞ்சகம்

1. உத்தமம் 2. மத்தியம் 3. கனிஷ்டம் 4. அதமம் 5. அதமாதமம்

1. ஜனன முதல் மரண பரியந்தம் நிவிர்த்திக்கு ஏதுவான பிராரத்தம், உத்தமமாம்.

எவன் பிராரத்தம், நிவிர்த்திக்கு ஏதுவாகிறதோ அவனுக்கு ஜீவன் முத்தியினது ஆனந்தத்தின், இச்சை உண்டாகிறது. மற்றப் போகத்தில், அருவருப்பு உண்டாகிறது.

அது சுகர், வாமதேவர், முதலியோர்களது பிராரத்தம் போல்வதாம். போகத்தில், அருவருப்பு அவர்களுக்கு, எப் போதும் மிகுந்த படியால், அவர்களிடத்துப் பிரவிர்த்தியின் அபாவமே சொல்லப்படுகின்றது.

2. முதலில் பிரவிர்ந்திக்கும், பிறகு நிவிர்ந்திக்கும் ஏதுவாயிருக்கும் பிராரத்தம், மத்தியமாம்.
3. எப்போதும் பிரவிர்ந்திக்கு ஏதுவான பிராரத்தம், கனிஸ்டமாம். எவன் பிராரத்தம் போகத்துக்கு ஏதுவாகிறதோ, அவனுக்குப் பிராரத்தத்தால், போக இச்சையும், போக சாதனத்தின் பொருட்டுப், பிரயத்தனமும், உண்டாகின்றன.
4. முதலில் நிவிர்ந்திக்கும், பிறகு பிரவிர்ந்திக்கும், ஏதுவான பிராரத்தம், அதமதரமாம்.
5. இஷ்டப்படி நடத்தல், இஷ்டப்படி புசித்தல், இஷ்டப்படி பேசுதல் முதலிய பிரமாதங்களுக்கு, ஏதுவாகிய பிராரத்தம், அதமதமமாம்.

சட்பாவனிகாரமுடையது சரீரம்

1. உண்டாதல் 2. இருத்தல் 3. வளர்தல் 4. மாறுபடல் 5. குறைதல் 6. நாசமடைதல்

சத்து: முக்காலத்திலும், பொய் என்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்தெனப்படும்.

சித்து: முக் காலத்தும், எல்லாவற்றையும் அறிவதாயும், அறியப்பட்டவற்றால், அறியப்படாததாயும் இருப்பது சித்தெனப்படும்.

சடம்: தன்னையும், பிறவற்றையும், அறியாமல் இருக்கும் பதார்த்தம் சடமெனப்படும்.

ஏகம்: தனக்குச் சஜாதீபமாகிய (இனமுள்ளதாகிய) வேறு ஆத்மா, இல்லாதிருத்தலின், ஆத்மா ஏகமாம்.

நிதானம்: பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்திக்கும், ஸ்திதிக்கும், லயத்திற்கும், விவர்த்த காரணமாயிருத்தலின், ஆத்மா நிதானமாம்.

சநாதனம்: எஞ்ஞான்றும் ஒரே வடிவமாயிருத்தலின், ஆத்மா சநாதனமாகும்.

அநாமயம்: பிறப்பு, இறப்பு முதலிய, நோய் இல்லாதிருத்தலின், ஆத்மா அநாமயம் (ஆமயம் - நோய்)

அசங்கம்

சங்கமென்பது சம்பந்தமாம். சம்பந்தம் மூவகைத் தாம்.

1. சஜாதீயம் 2. விஜாதீபம் 3. சுவகதம். இம் மூவகைச் சம்பந்தமும் இன்றிய படியால் ஆன்மா அசங்கமாம்.

வியாபகம்

காலத்தினாலும், தேசத்தினாலும், வஸ்துக்களாலும், அந்தம் இல்லாதது வியாபகமாம்.

சாட்சி

சகல திரி புடிகளையும், சம்பந்தம் இன்றிக் காண்பது, சாட்சி எனப்படும். ஆத்ம சாட்சாத்கார உபாய மாய இலக்கணம், மூன்று. அவையாவன:

1. அதத்வியாக விருத்தி இலக்கணம்

2. தடத்த இலக்கணம்

3. சொரூப இலக்கணம்

1. தேகாதி அனாத்மா அவர்களை யுத்தியால், இதுவல்ல, இதுவல்ல என்று கழித்து, எஞ்சி நின்ற ஆத்மாவை, அறிவிப்பது **அதத்வியா விருத்தி இலக்கணமாம்.**

2. சாகாசந்திர நியாய முதலிய நியாயங்களால், ஜகத் காரண சிவத்தை, அறிவிப்பது **தடத்த இலக்கணமாம்.**

3. சூரியன், மிகுந்த உஷ்ணப் பிரகாச வடிவினன் என்பது ஆத்மா, உண்மையாக சச்சிதானந்த, நித்திய பரிபூரண வடிவம் என்பது **சொரூப இலக்கணமாம்.**

ஆக முதலன நேதியது செய்து நின்ற

ஆருயிரை அறிவித்தல், அதத்துவா விருத்தி
சாகை நுனி மதியுள தென்று உணர்த்தலிற் பூதாதி
சக மாய காரணங் கொண்டறிவு உணர்த்தல் தடத்தம்
மாகனலி விளங்கு கதிர் சொரூபம் எனல் போல்
ஆன்மாவின் நிச சொரூபம் இது என உணர்த்தல் சொரூபம்
நீ கடவுள் சொரூபம், நி சஞ்ச்சிதானந்தம்
நித்தியம் பூரணமாக நீ நினைந்து கொள்ளே.

சவிகற்ப சமாதி லட்சணம்

சுத்தத் திரிபுடி தோற்றத்தோடு அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தில் அந்தக் கரண விருத்தி நிலைத்தல் சவிகற்ப சமாதி எனப்படும். திரிபுடி சுத்தத் திரிபுடி எனவும் அசுத்தத் திரிபுடி எனவும் இருவகைத் தாம். தேகமே தானென்பது, அசுத்த ஞாதுரு புத்தி விருத்தியோடு கூடி, ஞானேந்திரியங்களின் வாயிலாகக் காணப்படும், பொருள்களில் விருப்புடையது இது. வெறுப்புடையது இது வென்று சுட்டி அறிவது அசுத்த ஞானம். அவ் அசுத்த ஞானத்தைப் பொய் என்று அறிந்ததே, சுத்த ஞானம். பூதங்கள் தடித்துப் பௌதிகங்களாய், எதிரே சப்த முதலிய விஷயங்களாகத் தோற்றுவது அசுத்த ஞேயம். இச் சப்த முதலிய விடயங்கள் ஐந்தும், சொரூபாகாரமாய்த் தோற்றுவது, சுத்த ஞேயம். (ஞேயம் - காணப்படும் பொருள்)

சவிகற்ப சமாதி கூறுமிடத்திற், கூறிய திரிபுடி சுத்தத் திரிபுடியாம். இதனால், அதிகாரி புருஷன் அசுத்தத் திரிபுடிகளை லயம் பண்ணிச் சுத்தத் திரிபுடிகளுக்கு, லயம் வாராதடி அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தில் அந்தக் கரண விருத்தியை நிறுத்துதல் சவிகற்ப சமாதியின் சொரூபமாம் என்பது பெறப் பட்டது.

நிர்விகற்ப சமாதி லட்சணம்

சவிகற்ப சமாதி கூறுமிடத்துக் கூறிய சத்தத் திரிபுடியின் நிவிர்த்தியோடு, சித்தம் அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தில் நிலைத்தல், நிர்விகற்ப சமாதியாம், இதனால், அதிகாரி புருஷன் ஒரு விகற்பமுமின்றித், தானே தானாய் நிலைத்தலே, நிர் விகற்ப சமாதி என்பது பெறப்பட்டது.

சவிகற்ப சமாதியைச் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதி என்றும், நிர்விகற்ப சமாதியை அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதி என்றும் கூறுவர் பெரியார்.

ஈண்டுக் கூறிய சமாதி இரண்டனுள் சவிகற்ப சமாதி சாதனமும் நிர்விகற்ப சமாதி, அதன் பயனுமாம்.

ஞானசாதனையின் கிரமம்

1. சுயஞ் சித்தில் மனங் கரைதல்.
2. சித்து வியாபகமாதல்.
3. வேறு திருஷ்டி நீங்குதல்.
4. யாவுஞ் சின்மயமாய் விளங்குதல் - இது, சிற்சாமானியம் என்று சொல்லப்படும்.
5. சிற்சாமானியமும், சதானந்தமாய்க் கரைதல், சத்தா சாமானியம் எனப்படும். இச் சத்தா சாமானியமே, **துரியாதீத பதம்** என்று, சத்துக்கள், புகல்வர்.

ஜீவன் முக்தியினது, ஆனந்தத்தின், இச்சை உள்ளவன் பிரஹ்மாகார விருத்தி, அடிக்கடி உண்டாகும் பொருட்டு, வேதாந்த அர்த்தத்தைச் சிந்தித்தலே, செய்ய வேண்டும். உபாசனை செய்ய வேண்டியதில்லை. ஏனெனின், அந்தக் கரணத்தின் நிச்சலத் தன்மை மாத்திரத்தால் பிரஹ்மானந்தம் விசேஷமாய் விளங்க மாட்டாது: பிரஹ்மாகார விருத்தியாற்றான் விளங்கும். அந்தப் பிரஹ்மாகார விருத்தி வேதாந்த சிந்தனையாலேயே உண்டாகிறது. உபாசனையால் உண்டாகிறதில்லை.

உள்ளும் புறம்பும் ஒழியா வெளி அன்றி ஒன்றுமிலை
உள்ளும் புறம்பெனச் சொல்லாது எப்பொருள் ஒன்றுமிலை

உள்ளும் புறம்பெனச் சொல்லல் வெளி பற்றி ஓர்ந்திலமோ
 உள்ளும் புறம்பும் வெளி நாட்டங் கொண்டு உய்ம்மின்
 உத்தமரே

வேற்றுருவம் எல்லாம் வெளி அதனிற் கற்பிதமே
 வேற்றுருவ நோக்கால் விபரீதம் - நீத்து
 வெளிநாட்ட மாகில் விபரீதம் இன்றி
 எளிதிற் சுக நிலையாம் இங்கு.

உருவம் எல்லாம் உற்று உணரில் ஓயா வெளியாம்
 அருவாம் வெளியில் அழுந்தித் - திரிபின்றி
 ஆயுங் கால் சங்கற்பம் அன்றி இலை அதனை
 ஆயுங் கால் மெய் உணர்வே யாம்.

மெய் உணர்வை உற்றுணரில் மேல் கீழ் ஒப்பின்றியே
 ஐயந் திரிபின்றி அகன்று ஒளிரும், - பையப்
 பழகப் பழகப் பறக்குந் துயர்கள்
 பழய பற்றோடே பணிந்து.

திரிபுடி பேதத்தைச் சேதிப்ப தெங்ஙன்
 திரிபுடியின் ஞானம் ஒன்றைச் சிந்தித்து - இருக்கவே
 ஏனை இரண்டும் எழின் ஞானமாய் விளக்கும்
 ஏனை ஐயம் உண்டா இனி.

அது நான் என்றாகும் அனுபவம் மீதூர
 அது நழுவி நானதுவாம் அப்பால் - எதுவும் அல
 தாகி மன வாக்குக்கு அடங்காது நிற்பது தான்
 ஆகு நிலை முத்தி முடிவாம்.

(- ஈசுர் சச்சிதானந்த சுவாமிகள்)

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
 அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்ற நிலை
 தான் அதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் ஆக்கைக்குப்
 போனவா தேடும் பொருள் (- ஓளவைப் பிராட்டி)

பதக் குறிப்பு

உப பத்தி - நாம் சொல்லும் விஷயத்திற்கு
அனுசூலமான யுத்தி.

வர்ணநீய நாமங்கள் - சிறப்பித்துக் கூறப்படும் நாமங்கள்
குண சாதிருசியம் - குண ஒப்புவமை.

(குணம் - பண்பு: சாதிருசியம் - ஒப்பு)

துச்சம் - (வெறுமை - பாழ்) அசத்து

ஸ்மிருதி - நினைவு

வியபிசாரம் - பிறழ்ச்சி

கோசரம் - விஷயமாகாதது

விநாசி - நாசமுடையது

அவிநாசி - நாசமில்லாதது

அஜம்(அசம்) - உற்பத்தி இல்லாதது

அதுலம் - உவமான. இல்லாதது

பிரமேயம் - பிரமாணத்தால் அறியப் படாதது

சித்தமாம் - பெறப்பட்டதாம்

அசித்தமாம் - பெறப்படாததாம்

ஆசிரயம் - இருப்பிடம்

சாமக் கிரியை - காரண சமுதாயம்

அகம் பிரத்தியத்தின் பேதம் - யானென்னும் உணர்ச்சியின் பேதம்

உபயப் பிரஷ்டம்-இரண்டினின்றும் நழுவுதல்

பிரதி பாதகதம்- விஷயத்தைச் சொல்லுவது எதுவோ, அது பிரதி
பாதகமாம் (நூல்)

பிரதி பாத்தியம்- சொல்லப்படும் விஷயம்

வஸ்து நிர்த்தேசம்- பொருள் இயல்பு உரைத்தல்

பிராப்பியம் - அடையப்படும் பொருள்

- பிராபகன் - அடைகிறவன்
 கர்த்தா - செய்பவன்
 கர்த்தவியம் - செய்யத் தக்கது
 சடர் - புறங் கூறுபவர்கள்
 அவபாஸம் - பிஷயமும் அதன் ஞானமும்
 மிசிரத் தன்மை - கலப்புத் தன்மை
 விஷயி - பிரகாசம் செய்வது
 விஷயம் - பிரகாசிக்கப் படுவது
 பிரமாதம் - அவசியம் செய்யத் தக்க காரியத்தை, மறந்துவிடல்
 பிரமாதம் எனப்படும் அல்லது செய்யத் தகாத
 காரியத்தைச் செய்தல்.

கௌணமாம் - உபசார மாத்திரமாம்.

பிராஞ்ஞன் (நன்றாய் அறிபவன்) சுழுத்தி அவஸ்தையில், சீவன் தனது யதார்த்த படிவ கூடஸ்தனோடு ஐக்கியமாய்ச், சுகாகாரமாய் இருப் பதுடன், ஆண்டுள்ள அஞ்ஞானத்தையும் அறிந்து கொண்டிருப் பதனாலே பிராஞ்ஞன் என்று பெயர் வந்தது. அவித்தியோபாதியுடன் யதார்த்த வடிவமாக விருத்தலாலே, பாரமார்த்திக சீவன் என்று, பெயர் வந்தது.

(பாரமார்த்திக - உண்மையாய் உள்ள)

சென்றது கருதல் சோகமாம். இஷ்ட வஸ்து நீங்கிய காலத்து அது மீண்டுங் கிடைத்தற்கு உரியதாகாமையை உணர்ந்து, தாக்கப்படல் சோகமாம். சேர்வது நினைதல் மோகமாம்: எதிர் காலத்தில் கிடைக்கக் கூடிய மண், பெண், பொன், புகழ் முதலியவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்து மகிழ்தலாகிய விபரீத ஞானம், மோகமாம்.

ஜீவ முத்தர்கள், சோக மோகங்களில்லாது, நடு நிலையில் ஸ்திர மாயிருந்து வாழ்வார்கள்.

ஜீவப் பிரஹ்ம பேதத்தை நிவிர்த்திக்கும் ஞானமே, மோக்ஷ சாதனம். எவன் புத்தி ஆத்ம சொரூபத்தை அறியவில்லையோ, அவனுக்கு விஷயத்தில் இச்சை உண்டாகிறது. இவ் விடத்தில் போக சாதனமே விஷயம் எனப்படுகிறது. ஆதலால், தன புத்திராதிகளையும் விஷயம் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

அவ் விஷய இச்சையினால், புத்தி சஞ்சலமாய் இருக்கும் அச் சஞ்சல புத்தியில், ஆத்ம சொரூபானந்தத்தின் பிரதி பிம்பம் விளங்குகிற தில்லை.

இச் சித்த விஷயம் கிடைத்தவுடன், ஷண் மாத்திரம், புருஷனது புத்தி ஸ்திரப் பட்டு அதன் விருத்தி அந்தர் முகமாகின்றது. அந்த அந்தர் முக விருத்தியில் ஆத்மாவின் சொரூபானந்தம் பிரதி பிம்பிக்கிறது.

அந்த ஆத்ம சொரூப ஆனந்தத்தின் பிரதி பிம்பத்தை அனுபவிக்கிற புருஷனுக்கு, “எனக்கு விஷயத்தால் ஆனந்தம் உண்டாயிற்று” என்று பிராந்தி உண்டாகிறது. ஆனால் விஷயத்தில் ஆனந்தம் இல்லை. ஆனந்த சொரூபமே, ஆத்மா என்று திடமாக, அறிய வேண்டும்.

அறிவே சுக சொரூபம் அன்னியம் ஒன்று உண்டேல்
அறிவு அன்றி உண்டு என்னலாகும் - நெறி முறையில்
ஆயுங்கால் இல்லை ஆதலால் ஆனந்தமே அறிவாந்
தூய நிலை ஈதே துணிவு.

சிற் சொரூபம் வாழி சிறந்த மறை நால் வாழி
சற் குருவின் தாள் வாழி சற் சனர்கள் - அற்புதமாம்
ஆன்ம சங்கம் வாழி, அனுகூலர் வாழியவே
தான் தான தாக உயிர் தான்.

ஓம்

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழ்

கோவிந்த சாமி புகழ் சிறிது சொன்னேன்,
 குவலயத்தின் விழி போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
 தேவி பதம் மறவாத தீர ஞானி,
 சிதம்பரத்து, நடராஜ மூர்த்தி யாவான்
 பாவியரைக் கரை ஏற்றும், ஞானத் தோணி,
 பரம பத வாயில் எனும், பார்வை யாளன்,
 காவி வளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும்
 கழனிகள் சூழ், புதுவையிலே, அவனைக் கண்டேன்

தங்கத்தாற் பதுமை செய்தும் இதர லிங்கம்
 சமைத்தும், அவற்றினில், ஈசன் தானைப் போற்றும்,
 துங்கமுறு பக்தர் பலர், புவி மீதுள்ளார்,
 தோழரே! எந் நாளும், எனக்குப், பார் மேல்,
 மங்களஞ் சேர், திரு விழியால், அருளைப் பெய்யும்,
 வானவர் கோன், யாழ்ப்பாணத்து ஈசன் தன்னைச்,
 சங்கரன் என்று, எப்போதும், முன்னே கொண்டு,
 சரணடைந்தால், அது கண்டிர், சர்வ சித்தி.

- மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

ஓம்

வையம் வணங்கும் நல்லைக் குகனே போற்றி

ஞான வரம்பே - மகா மௌனம்

யாழ் பாடி பெற்ற மாதவப் பேறே - போற்றி
பாழ் வாழ்வை நீறாக்கும் நெற்றிக் கண்ணாய் - போற்றி

வையம் வணங்கும் நல்லைக் குகனே - போற்றி
சைவப் பிளம்பே நையும் அடியர் உணர்வே - போற்றி
குலை நடுங்கக் கூத்தாடுவாள் நிலை ஒடுக்குவாய் - போற்றி
நிலை இல்லாமலே, சுழல்வார், தம்மை, நிலை நிறுத்துவாய் - போற்றி

ஆக்கிய அனைத்தும் அழிப்பாய் - போற்றி
அழித்தவையில் ஆக்கம் செய்வாய் - போற்றி
துன்பம் தந்து கர்மம் கழிப்பாய் - போற்றி
இன்பம் துன்பம் யாவும் கர்மத் துடைப்பே - போற்றி

அசுத்த மாயையை நீறாக்கும் அருட் பரையே - போற்றி
சுத்த மாயை பூட்டி சிவோகம் தந்தாய் - போற்றி
அத்துவிதப் பொருளாம், அபேத வஸ்து - போற்றி
அபேத வஸ்து, அனுபவ நிலை, மௌன வைப்பே - போற்றி

மௌன வைப்பே, குணங்குறி இறந்தாய் - போற்றி
தானே அதுவாம், தத்துவப், பெரிய பொருளே - போற்றி
பெரிய பொருளே, மௌன உணர்வே - போற்றி
மௌன உணர்வு கடந்த, ஞான வரம்பே - போற்றி

ஞான வரம்பே! மௌனம்! மௌனம்! மகா மௌனம்!

அருணாசலத்தான்

02.10.2008

பரமனை பாடு சிவனைப் பாடு

பாடு மனமே பாடு, பரமனை, சிவனை, பாடு
என்றும் உன்னோடு உள்ள பரமனை, சிவனை

- பாடு மனமே சிவனை

நீ யார், உனது எது, உடம்பு யாது, மனம் நீயா,
சித்தம் எது, புத்தி யாது, தொடர்பு என்ன, அறிய,

- பாடு மனமே சிவனை

எதுவும் உனதல்ல, பிறள்வு அறிவு மாறி
நல் அறிவு உதித்திட, செய்வது எது என,

- பாடு மனமே சிவனை

பதவி, பட்டம், பொருள், பெருமை உதிக்கும்
இடம் எது, அவை உண்மையா, மயக்கமா என, அறிய

- பாடு மனமே சிவனை

காலம், நாமம், உருவம், என்பவை என்ன
கடந்து நிற்கும் நிலை எது, வழி என்ன, என அறிய

- பாடு மனமே சிவனை

இல்லை இல்லை என தள்ளி, இது இது என்னும்
அத்துவிதமாகி, அது நீயாகி, பூரண விபுவாக

- பாடு மனமே சிவனை

முடிந்த முடிவு நீயாக, மனமும் நிர்விகல்ப சாட்சியாகி
 அனுபவ ஆழியில், சிதானந்த சிவோகம், எனவே நீ,

- பாடு மனமே சிவனை

என்றும் உள்ள பொருள் நீ, வஸ்து. நீ, பிரமம் நீ,
 எல்லை அற்ற சிதானந்த ரூப சிவோகம், நீ, அதனால்

- பாடு மனமே சிவனை

அருணாசலத்தான்

02-08-2018

ஆழ மூழ்கு மனமே ஆழ மூழ்கு

ஆழ மூழ்கு மனமே ஆழ மூழ்கு

- ஆழ மூழ்கு

சொல்லறு நிலையின், சுகத் பெற
ஆனந்த ஆழியின், அனுபவம் சித்திக்க

- ஆழ மூழ்கு

எங்கும் பிரமம், எதிலும் பிரமம்
உள்ளதும் பிரமம், இல்லதும் பிரமம்
உண்மையும் பிரமம், பொய்மையும் பிரமம்
இருப்பது ஒன்றே, அதுவும் பிரமம் - அதனால்

- ஆழ மூழ்கு

பேதம் அற்றது பிரமம், பேச்சற்றது பிரமம்
போதம் அற்றது பிரமம், புண்ணியமானது பிரமம்
தூயதும் பிரமம், துளங்குவதும் பிரமம்
மோனமும் பிரமம், முக்தியும் பிரமம் - அதனால்

- ஆழ மூழ்கு

அருணாசலத்தான்

02.10.2008

அழகும், நாதமும்

அழகும், நாதமும் அமுதம் கொண்ட
 அற்புத மரகத வீணை செய்தேன் - அழகும்
 கற்பக தரு உடலில், தந்தம் இழைத்து
 வைரம், வைடூரியம், அழகுறப் பதித்து
 ஒளிரும், நாத வெள்ளக், கங்கை
 நானிலம் எங்கும், உயிரோடு பாய்ந்திடும் - அழகும்
 துன்பங்கள் தொலைந்தன, இன்பங்கள் எழுந்தன
 சலனங்கள் மறைந்தன, சாந்தி பிறந்தது
 அன்னை பராசக்தி, அருட் பார்வை
 வாழ்க, வாழ்க, எழுக, என்றே அருளிட - அழகும்
 எங்கும் ஆடல் எங்கும் பாடல்
 தத் தாம் தழங்கு தழங்கிட தாம்
 தித் தாம் தத் தித் தாம் என்றே முழங்கிட
 அண்டம் எல்லாம், ஆனந்த நடனம், குலுங்கிட
 - அழகும்
 சுந்தர நடேசர் நல்லையில் கந்தனுடன் ஆட
 வாணியும் திருவும் யாழோடு சுகந்தமாய்ப் பாட
 நித்திய முகத்தர்கள், ஆசிகள் கூறிட
 அற்புத, மங்களமாய், எழுந்தது, புது யுகம் - அழகும்

அருணாசலத்தான்

17.05.2011

வாலறிவுடை மகான்கள்

வாலறிவுடை மகான்களுக்கு வணக்கம் - வாலறிவுடை
மறை அறிவு, அனுபவக் குன்றேறியோர்,
துறை அறிவு, மாண்புடைய - வாலறிவுடை

கலைகள் பலவகை, படைக்கும் நிலைகள், பலப்பல
தொழில்கள், ஓவியம், காவிய உரு,
வெளிப் படு வகை, தாக்கம் எண்ணில,
ஆடும் சக்தி, ஆனந்த ரூபம், அனந்தம் - எனும்
- வாலறிவுடை

பிரமம் இரு நிலை- தடத்தம், சொரூபமாம்
சொரூப பத்தியே, தடத்த அனுபவ வழியாம்
சித்த சுத்திக்கு, பக்தி செய்வாய்-
துய, கண்ணீர் பெருக, அழுவாய் - எனும்
- வாலறிவுடை

மனம் அடக்கல், யோகம், என்றார்
மயல் அறுத்தல், ஞானம் என்பார்
மனம் நசித்தால், மாய திரைகள் விலகும்,
மயல் அறுத்தால், ஆத்ம தரிசனம் தானாம் - எனும்
- வாலறிவுடை

அருணாசலத்தான்

30.04.2007

ஓம்

பிரதிகளுக்கு தொடர்பு கொள்க :-

ஸ்ரீ சீவகுருநாத குரு பீட

அறக் கட்டளை

Dr. K. Sivam, M.V.Sc

501, Land Mark Court

33, Rudra Mw

Colombo - 06,

Sri Lanka.

Tel - 0094 - 11- 2364553

E-mail : drksivam@yahoo.co.in

க. மகாதேவசீவம்

K. M. Sivam,

166, K.K.S. Road,

Jaffna.

Tel : 021-222-2996

சீவன் மாளிகை,

28, மாரிஅம்மன் வீதி,

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்.

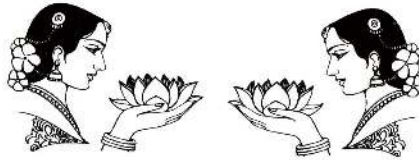
தொ.பே.இல. 021-222-6781

ஓம்

வீழ்வேன் என்று, நினைத்தாயோ

தேடிச் சோறு நிதந் தின்று - பல
சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பம் மிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பல செயல்கள் செய்து - நரை
கூடிக் கிழப் பருவம் எய்தி - கொடுங்
கூற்றுக்கு இரையெனப் பின் மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்
வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ?

மகாகவி பாரதியார்

எழுமின்

எழுமின்! விழமின்! உழைமின்!

- எழுமின்

இமய உச்சி, விழுமிய நோக்கு,
கலையா சித்தம், மலையென ஓங்க

- எழுமின்

உழைப்பே உன் சீர், உறவே நாதம்,
தெளிந்த சிந்தை, ஓய்வுறாச் செயல்,
புதுயுக இலக்கணம், புதுப்புது உத்திகள்,
தாழ்விலா சக்தி, அகிலம் ஆளவே

- எழுமின்

தாமதியாதே, சோர்வடையாதே,
காலமோ சிறிது, கருமமோ பெரிது,
பாதையோ கடினம், பயம் கொள்ளாதே,
காரியம் சித்தி, வீறுடன் செல்வாய்

- எழுமின்

தர்மம் ஒங்கிடும், தயையும் பெருகிடும்,
கருணைக் கர்மம், நிகரில் வலிமை,
சிலையும் மெழுகாய், உலகெலாம் உருக்கிட,
கலையும் திருவும் என்றும் நடமிட

- எழுமின்

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் தத் சத் ஓம் ஓம் என்றே

- எழுமின்

அருணாசலத்தான்